76STE JAARGANG No. 10290 WOENSDAG 30 DECEMBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Eisenhower pessimistisch inzake stop kernproeven

President Eisenhower heeft gisteren een verklaring uitgegeven over de opschorting van kernwapenproeven. Hij zegt daarin o.m.:

De onderhandelingen over het staken van kernproeven duren reeds veertien maanden. Ofschoon zij thans zijn opgeschort, zullen zij weldra worden hervat.

Geen enkel bevredigend akkoord is nog in zicht. De vooruitzichten voor een dergelijk akkoord zijn verminderd door de slechte wil waarvan de Russische deskundigen kort geleden door politieke motieven geïnspireerd, hebben blijk gegeven inzake een ernstig wetenschappelijk onderzoek van de beslissenden uitwerking der seismografische techniek voor het ontdekken van ondergrondse kernontploffingen.

In feite is de sfeer der besprekingen slechter geworden door de technisch onjuiste Russische bijlage bij het rapport van de technische deskundigen. De Amerikaanse geleerden, die in de Amerikaanse delegatie zitting hebben, zullen, zich baserend op de stenografische tekst van de conferentie, openlijk de feiten kenbaar maken die dit Russische document geheel zullen weerleggen.

Wij zullen de onderhandelingen, steeds in hetzelfde voornemen om een akkoord te bereiken dat geëerbiedigd zal worden, hervatten.

Intussen loopt de termijn van vrijwillige opschorting der proeven op 31 december af. Ofschoon wij ons vrij achten de kernwapenproeven te hervatten, zullen wij dit niet doen zonder tevoren ons voornemen daartoe kenbaar te hebben gemaakt.

Gedurende de periode van vrijwillige opschorting der kernwapenproeven zullen de Verenigde Staten voortgaan met hun actieve programma van onderzoekingen, ontwikkeling en proeven in laboratoria op wapengebied"

Het Amerikaanse besluit om de vrijwillige opschorting van kernwapenproeven voort te zetten, komt ongeveer neer op het Britse standpunt in deze kwestie, zo is in officiële kringen in Londen verklaard.

De Amerikaanse bekendmaking werd in Londen met instemming begroet en werd in sommige kringen beschouwd als een overwinning voor minister Herter op enkele Amerikaanse elementen die de proeven in de nabije toekomst wilden hervatten.

Spreek ik met de Amigoe?

„Het wordt naar ik meen", aldus een abonnee, „tijd om eens wat hardhandiger op te gaan treden tegen al die messenstekers. Dagelijks leest men in de krant dat er weer een steekpartij heeft plaats gehad. Wordt er wel preventief genoeg opgetreden?"

* * *

„Het heeft mij groot plezier gedaan", aldus een abonnee, „dat U de afgelopen tijd zoveel aandacht aan Bonaire heeft besteed. Het artikel over de Flamingo's boeide. De aardige tekening boven dat artikel moet U als vaste kop voor nieuws uit Bonaire nemen. In het artikel over de flamingo's heb ik echter niet gelezen hoe men er zorg voor kan dragen dat de vogels niet naar andere plaatsen trekken.

„Maandag gebeurde het", aldus een abonnee, „dat een kind van ongeveer anderhalf jaar gasoline te pakken kreeg en het opdronk. Toen men dat ontdekte rond half twaalf bracht men het kind naar een buurman die eerste hulp verleende, waarna een ambulance het kind naar het hospitaal zou brengen. Het kind verkeerde in ernstige toestand. Ondanks loeiende sirenes kon de ambulance vanaf het postkantoor op de de Ruyterkade, de Handelskade, op de brug en in de Breedestraat(O) niet vooruitkomen, omdat niemand de ziekenauto voorrang verleende. Het is overigens niet de eerste keer dat zoiets gebeurd!"

* * *

„Hierbij heb ik de eer", aldus een majoor der mariniers, „om U te berichten dat het schot bij de jaarwisseling op 31 december om precies 24.00 uur zal worden gegeven. Dit in opdracht van de commandant zeemacht Nederlandse Antillen."

„Met de kerstdagen", aldus een abonnee, „heb ik eens een kuiertje gemaakt naar Seroe Pretoe. Dit is een aardig punt om eens te bezoeken maar voor het verkeer is het nu niet bepaald gemakkelijk er te komen. De wegen verkeren in slechte toestand."

(Vervolg naar pagina 2.)

Grenskwestie

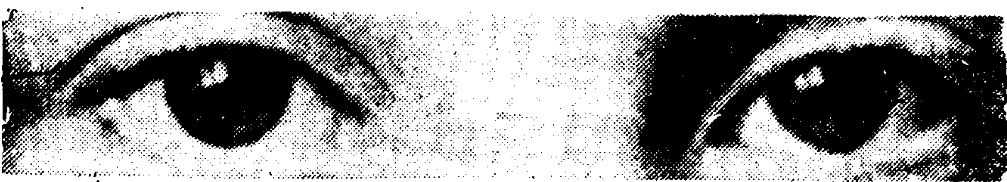
Tsjoe verwerpt argumenten van Nehroe

Uit goede bron in Nieuw Delhi wordt vernomen dat de Chinese premier, Tsjoe en Lai, aan de Indische zaakgelastigde in Peking het antwoord heeft overhandigd op de brief van premier Nehroe van 16 december. In dit antwoord van Tsjoe voor de Chinese aanspraken op omstreden gebieden aan de Indisch-Chinese grens geschiedkundige argumenten aanvoeren en de argumenten van Nehroe verwerpen.

Moeilijkheden rond Franse begroting

De Franse senaat heeft met 128 tegen 73 stemmen de begroting-1960 in tweede lezing verworpen omdat zij niet voorziet in herstel van het pensioen voor oud-strijders, dat een jaar geleden uit bezuiniging is ingetrokken.

Het wetsontwerp gaat nu ter derde lezing naar het Huis van Afgevaardigden, dat het in tweede lezing heeft aangenomen, nadat premier Debré had beloofd het pensioen in 1961 weer te verstrekken als de economie zich gunstig blijft ontwikkelen. De derde lezing van het Huis is definitief. De regering heeft eventueel het recht de begroting bij decreet af te kondigen.

Zd.-Amerikaanse conferentie over ontwapening

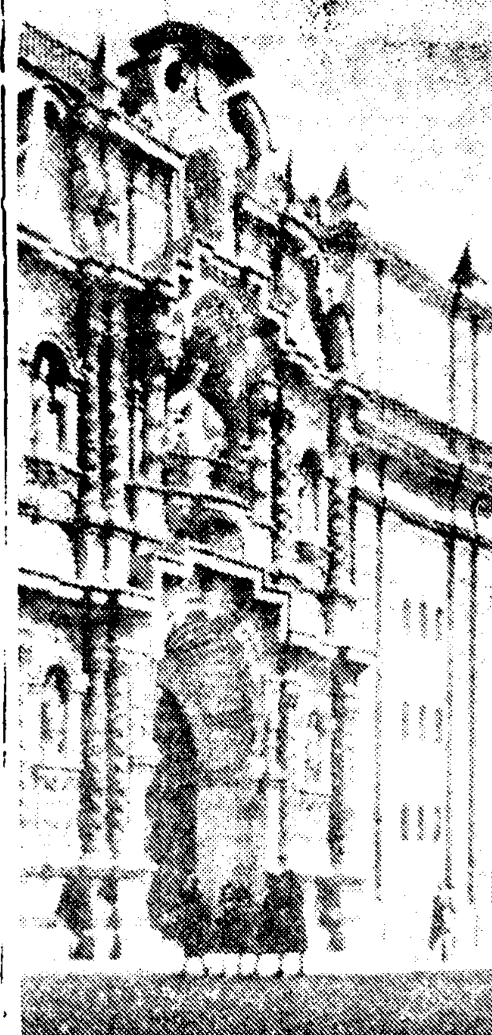
De ambassade van Peru te Rio de Janeiro heeft een document gepubliceerd naar aanleiding van het initiatief van president Manuel Prado om een Zuidamerikaanse conferentie over ontwapening te houden en de recente aankoop van twee kruisers door de Peruaanse regering.

„De beide kruisers, die kortgeleden door de regering zijn gekocht", aldus het document, „zijn van hetzelfde type als de twee oorlogsbodems, die in 1904 zijn gekocht. Zij dienen ter vervanging van laatstgenoemde."

In het communiqué wordt er verder op gewezen, dat Peru een kustlijn van 2500 km. heeft en een enorme maritieme rijkdom, die moeten worden bewaakt en verdedigd.

„Peru heeft een diepe pacifistische roeping — aldus het communiqué voorts — en heeft door middel van overeenkomsten reeds alle grenskwesties met zijn buren geregeld. Deze internationale stand van zaken stelt het in staat in alle oprechtheid en zonder angst of ambities de studie voor te stellen van een plan ter beperking van de bewapening."

Het communiqué verweert zich ook tegen het verwijt, dat Peru het machtsevenwicht in het zuidelijk deel van de grote oceaan verbroken heeft door de aankoop van de twee kruisers.

De kathedraal van Lima, hoofdstad van Peru

In februari

Drs Korthals naar de West

Bij informaties heeft de rijksvoorlichtingsdienst in Den Haag meegedeeld dat de Nederlandse vice-minister president, drs. A. Korthals van plan is in februari zijn kennismakingsbezoek aan Suriname en de Nederlandse Antillen te brengen. Het is echter nog niet zeker wanneer de minister zal afreizen en hoe lang hij in de rijksdelen overzee zal verblijven.

Zwitserland moderniseert zijn leger

De Zwitserse minister Paul Chaudet heeft in Bern verstrekkende hervormingen in het Zwitserse leger aangekondigd. De legermacht zal van 900.000 tot 60.000 man worden ingekrompen maar anderzijds zal zij omgeschapen worden in een uiterst gemechaniseerde, hoogst mobiele macht met een geweldige vuurkracht.

Chaudet deelde op een persconferentie verder mee, dat voor het eerst in de Zwitserse militaire geschiedenis de leeftijdsgrens voor de verplichte militaire dienst met ingang van begin volgend jaar van 60 tot 50 jaar verlaagd zal worden.

De jaarlijkse uitgaven voor het leger voor de volgende zes jaar zullen stijgen van de huidige 800 miljoen frank tot 1200 miljoen.

Typhoon

100 onderwijzers vermist

Na de tyfoon, die de Philippijnen dezer dagen getroffen heeft, wordt een honderdtal onderwijzers vermist. Zij waren aan boord van een motorboot ter hoogte van het eiland Samar op weg naar Catbalogan, de hoofdstad van Samar. Twaalf mensen kwamen om en er werd grote schade aangericht. Het Rode Kruis schat het aantal daklozen op 30.000.

Philippijnen

Koppensnellers in actie

De Philippijnse regering heeft troepen uitgezonden tegen koppensnellers, die op het oorlogspad zijn om de hoofden van honderd christenen te verzamelen, zo wordt in persberichten in Manilla verklaard. De koppensnellers zijn er op uitgetrokken naar een stamhoofd en diens zoon door een militair waren gedood.

Zij zouden in de afgelopen 15 dagen reeds twaalf slachtoffers hebben gemaakt.

Verbreding van Suez-kanaal

De wereldbank heeft zich bereid verklaard een lening van 56.500.000 dollar aan de Ver. Arabische Republiek te verstrekken voor het verbreden en uitdiepen van het Suezkanaal, zo wordt van diplomatieke zijde te Washington vernomen.

Baldadigheid op Montagne

Aan de politiewacht van Montagne kwam gisteren een man zich beklagen over het feit, dat onbekenden stenen op het dak van zijn huis hadden gegooid. Hierdoor was een eternietplaat gebroken.

Toen men een onderzoek instelde bleek, dat twee jongens de avond tevoren met vuurwerk bezig waren geweest voor zijn woning. Hij had daarover zijn afkeuring doen blijken. blijken. Hij verdenkt de twee jongens er sterk van ook het stenen gooien op hun geweten te hebben. Naar de jongens wordt een onderzoek ingesteld.

In de wintersportcentra wordt reeds geoefend voor allerhande wedstrijden, die de komende maanden aan de orde zijn.

Jaarwisseling

Clementie voor Franse gevangenen

Ter gelegenheid van de viering van de jaarwisseling zal een groep Franse gevangenen, die door het Algerijnse bevrijdingsleger worden vastgehouden, op vrije voeten worden gesteld, zo is meegedeeld in een communiqué, dat door de delegatie van de Algerijnse voorlopige regering in Rabat is gepubliceerd.

Het aantal vrijgelatenen is niet bekend gemaakt.

Wraak genomen

Assistentie van politie-zijde werd gisteravond verzocht door een zes-en-veertig-jarige man, omdat twee jongelui van zeventien en achttien jaar het hem lastig maakten. De twee jongelui waren broers van elkaar. De jongens daagden hem uit om buiten te komen vechten, aan welk verzoek de man niet voldeed. Uit ergernis over deze weigering lieten zij de banden leeglopen van 's mans rijwiel. Tegen de jongemannen zal proces-verbaal worden opgemaakt wegens baldadigheid.

Weer vele arrestaties in Cuba

De Cubaanse autoriteiten hebben aan boord van een pacht in de Cubaanse wateren 25 mannen gearresteerd, die ervan worden verdacht dat zij naar Miami wilden gaan om zich bij Cubaanse contra-revolutionairen aan te sluiten.

Er zijn dinsdag nog veertig andere arrestaties verricht, alle wegens samenzwering tegen de regering. In de gevangenis La Cabana wachten ruim driehonderd mensen op hun berechting.

Gevaarlijk spel

Op de Nijlweg hield maandagmorgen om tien uur een jongen van twaalf jaar een politie-patrouille aan. Bij onderzoek bleek, dat drie jongens van zes, acht en tien jaar op een vlot aan het spelen waren. Op een gegeven ogenblik duwde een der jongens zijn makkertje van het vlot af. Ternauwernood kon de drenkeling zich redden door zich vast te klampen aan het vlot. De politie onderhield de dader van dit „grapje" ernstig, waarna men hem overgaf aan zijn ouders.

Pikantjes

Een 49-jarige vrijgezel uit Cremona, heeft bijna een kwart eeuw lang tevergeefs gepoogd een zekere Angela Mondini voor zich te winnen.

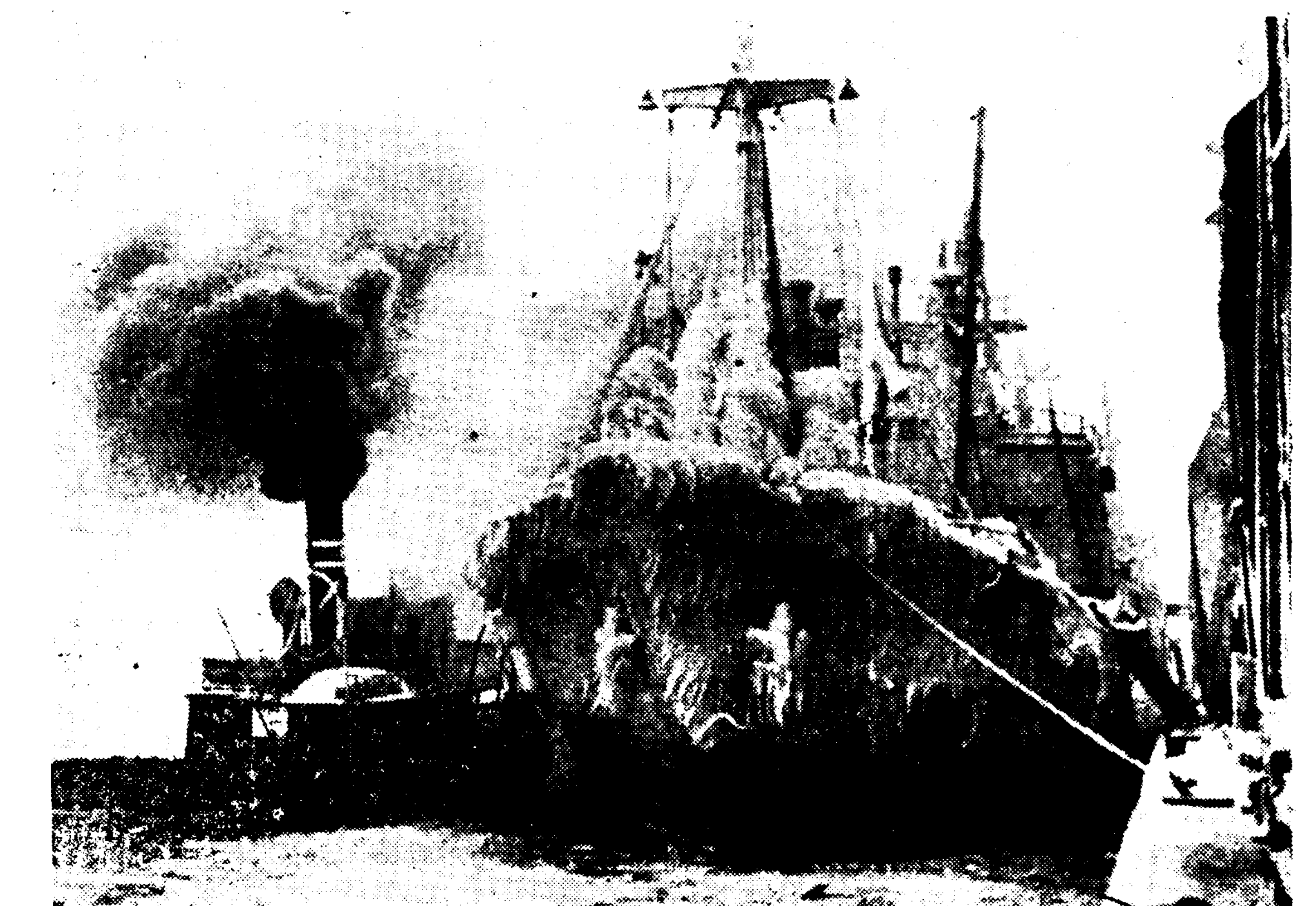
Op een zonnige augustusdag in 1935, zag Francesco, een lieftallige jongedame. Francesco, die een klein café en wat land bezat, dacht bij zichzelf: „Dit meisje moet mijn vrouw worden". Sedertdien liet deze gedachte hem niet meer los. Hij ontdekte, hoe zij heette en trachtte vervolgens met haar in contact te komen. Hij hield zich op onder haar raam en kwam haar telkens tegen als zij wandelde. Tenslotte bereikte hij, dat zij hem begroette met een „goedendag, mijnheer Ghizzoni", waarbij zij zijn aanbod om toch vooral „gewoon Francesco" tegen hem te zeggen hooghartig afsloeg. Hij trachtte afspraakjes met haar te maken: tevergeefs. Hij zond haar geschenken, zij stuurde ze terug. Francesco besloot zich nu tot haar ouders, ooms, tantes, neven, nichten en grootouders te wenden. „Ik ben niet arm", zo sprak hij dan. „Ik heb een goed karakter. Angela zal gelukkig met mij zijn". En Angela's verwanten zeiden dan, droef gestemd: „Het interesseert haar allemaal niet. Zij wil niets van je weten." Maar Francesco hield vol. Als hij Angela op straat tegenkwam zei hij: „Ik wacht nog altijd op een antwoord. Wil je met mij trouwen?" Eerst negeerde zij hem, maar ten lange leste voegde zij hem, ongeduldig geworden, weinig complimenteuze bewoordingen toe. Tegen haar vriendin zei ze: „Hij is mijn type niet."

De jaren verstreken. Francesco verscheen geregeld op nachtelijke uren onder haar venster, klaaglijk haar naam roepend. Overdag zat hij urenlang in een naburig café, om een glimp van haar te kunnen opvangen. Ging zij naar de bioscoop, dan volgde hij haar en ging vlak achter haar zitten. De oorlog maakte aan deze toestanden bijna een einde, toen de brug over de Po, die de oever waar Angela woonde, verbond met die waar Francesco's cafeetje stond, door een bom werd vernield. Maar Francesco wist raad en schafte zich een roeibootje aan.

Na twaalf jaar, in 1947, deed Angela aangifte bij de politie. Francesco kreeg drie maanden voorwaardelijk wegens ordeverstoring. Psychiaters bevonden hem geheel normaal. Eenmaal vrij hervatte Francesco onmiddellijk weer zijn avances. Op al zijn gloedvolle verklaringen had Angela echter steeds hetzelfde antwoord: „Idioot".

Een Italiaanse tijdschrift is vorige maand achter de historie gekomen. Enkele dagen na de publikatie ontving de redactie een brief van Francesco, waarin hij schreef: „Ik heb het thans maar opgegeven. Van vrouwen kan men het niet winnen." Angela, thans 46 en nog niet getrouwd, heeft haar houding niet gewijzigd. Toen haar van de week verteld werd, dat Francesco haar tot zijn enige erfgename had verklaard, sprak zij trillend van verontwaardiging: „Ik wil helemaal niets van hem, levend noch dood!"

Ongeveer zestig bruiloftgasten hebben verwondingen opgelopen toen de vloer van de kamer waar zij dansten het begaf. Het ongeluk gebeurde in een dorp nabij Mostar in Bosnië (Zuid-Slavië). De verwondingen van 17 gasten waren ernstig.

Een Duitse vrachtboot, die door stormen geteisterd een uitvlucht zocht in de haven van Helsinki, veranderde alras in een prachtig sprookjesschip, dat door een suikerberg gevaren leek te zijn.

Spreek ik met de AMIGOE?

(Vervolg van pagina 1)

„In de Kerstnacht", aldus een abonnee, „maakte ik het mee dat een buitenlander, een overblijvende toerist een katholieke kerk binnenstapte en vooraan in de kerk wilde plaats nemen. Toen hij daar aanstalten toe maakte stond een heer op om aan de buitenlander duidelijk te maken dat hij ergens anders moest gaan zitten, maar niet vooraan. Wat voor indruk moet zo'n man krijgen? In andere landen kent men wellicht het systeem van vaste plaatsen niet."

* * *

„Gisteren las ik in Uw krant", aldus een abonnee, „een verontwaardigd telefoontje over een man die op het Brionplein nogal hardhandig werd opgebracht. Ik heb de hele scene gezien en volgens mij handelde de politie juist omdat de opgebrachte man zich niet wenste te storen aan een bevel van een agent. Maar zo is het nu eenmaal: op Curaçao kan de politie geen goed doen, tenzij men in nood is."

* * *

„Hierbij delen wij U mee", aldus een telefoontje van het kantoor van de eilands-ontvanger, „dat de belastingnummerborden voor de auto's voor het jaar 1960 nog niet per 4 januari kunnen worden uitgegeven. Er is een vertraging in de aflevering ontstaan. Pas op latere datum zullen wij tot uitgifte kunnen overgaan". Waarvan acte.

* * *

„Dezer dagen is bericht ontvangen", aldus een telefoontje, „dat frater Fransiscus, missieoverste van de fraters van Tilburg, tezamen met frater Walfried, op 16 januari van verlof in Nederland, terug zullen keren op Curaçao. De fraters reizen via Rome.

* * *

„Wij zijn met de kerstpuzzle van de Amigoe bezig, en we hebben een letter over. Hoe kan dat nou". Een telefoontje in de vroege morgen. Fijn dat u opbelt, er is inderdaad een heel klein foutje in de naam „Meijer" geslopen. Abusievelijk drukten wij „Meir", en lieten zodoende en de „j", en de „e" vervallen.

De „j" telt niet mee, wat u natuurlijk al lang heeft gemerkt.

* * *

Van een onbekende gever werd door het St. Elisabeth Gasthuis een geldsbedrag ontvangen, dat besteed moet worden aan tractatie van de kinderen in het hospitaal. Langs deze weg wil het St. Elisabeth Gasthuis hartgrondige dank betuigen aan de milde schenker.

Het „goede" Griekenland ligt misschien voor iedere pelgrim ergens anders

Griekenland!

Voor dag en dauw waren we onze kajuit uitgewankeld om de eerste aanblik van het sinds jaren beloofde land te genieten. Het schemerde. Verweg rezen de rotsen nevelig en ongenaakbaar omhoog. Dichterbij maakten kale eilanden zich los uit de nacht. Ze lagen „rondomstroomd als schilden op 't heilge water", zeiden we in het Homerisch, en we beseften dat het Zefyr was die ons wakker blies en Eoos die de ene rozenvinger na de andere over de bergkam stak. Want deze aanblik zou een keerpunt in ons leven betekenen, en keerpunten behandelt men met ritueel.

Groots. Alleen was het Griekenland niet, dat we zagen. Het was Albanië. Toen een uur of wat later Epirus in zicht kwam, hadden we ontbeten en waren we minder dichterlijk.

Een fragmentje uit het huidige Griekse leven van alledag.

Zoek de stilte waar het kan

Een nietige vergissing die we liefst vergeten en zeker verzwegen zouden hebben, hadden we in de weken die volgden niet telkens het gevoel gekregen dat we haar opnieuw begingen...... Waar we het Eleusis van Demeter, het Thebe van Oidipous, het Sparta van Menelaos dachten te betreden: waren ze dat werkelijk, die kleur- en haveloze provincienesten, of was het weer Albanië? Tegea, Delos, Olympia: waar waren de luisterrijke monumenten die onze verbeelding daar sinds onze gymnasiumjaren had neergezet? Onze eerste blik, nog vanuit zee, op de Akropolis: wat was ze laag, had die heuvel nu de hele cultuur van het Westen beheerst? Waren we niet in het verkeerde Griekenland verzeild geraakt? Waar was het goede dan?

Misschien dat het „goede" Griekenland voor iedere pelgrim ergens anders ligt: maar zelden zal het daar liggen waar hij het, thuis, verwachtte. Het land waar wij op school van droomden dekt zich nauwelijks met het land dat wij aantreffen in de zuidoosthoek van Europa. Wat geldt voor ieder onbekend land, geldt voor Griekenland in het bijzonder: wie erheen gaat moet zijn verwachtingen en vooroordelen van de werkelijkheid afgraven als een archaeoloog de aarde van zijn verborgen stad. Hoe hij zijn vondsten dan beschouwt, als schatten of als puin, hangt af van hemzelf. Tenzij hij een snob is, natuurlijk, en vindt wat de baedeker vindt: dan is het succes van zijn reis verzekerd. Tot hem hoef ik me niet te richten: hij weet al wat hij denkt voor hij een voet heeft gezet op de speltdragende akker van Hellas.

Die vrouw verdient een monument

Voor een bankloket in Athene ontmoette ik de vrouw uit Nieuw-Zeeland die voor één dag in Griekenland was. Ze wou de zee zien, zei ze. Of ik een badplaats in de buurt wist, en hoe daar te komen? Ik somde op wat ik langs de kust gezien had, maar zonder animo: alle luxe-badplaatsen ter wereld lijken op elkaar, en zwemmen kan men tienmaal beter bij een stil strandje daarbuiten. „U gaat dus niet naar het Parthenon?" kon ik tenslotte niet nalaten te vragen.

„To the what?" vroeg ze verbaasd. Ik wees naar wat, aan het eind van de straat, goudblond in de morgenzon omhoog rees.

„Oh...... you mean that stoney affair up there?" Ze keek me peinzend aan en begon toen te stralen. „You know, I think that's a very good idea", zei ze. „Van daar kun je vast en zeker prachtig de zee zien, dat spaart me ene massa tijd!"

Kijk, dacht ik, voortlopend — ook naar het Parthenon, maar toch liever alleen — die vrouw verdient een monument. Het monument van de niet-snob. Als men zijn leven lang door niemand is lastig gevallen met Perikles en Plato, waarom dan belangstelling geveinsd voor hun stenen restanten? En zelfs al hébt ge notie van Perikles en Plato...... bedenk dan eerst wat het Griekenland-van-nu aan die notie heeft toe te voegen. Tempels? Meent ge dat werkelijk?

Neem aan dat ge de kathedraal van Chartres zult gaan bekijken. Nu ja, die staat er natuurlijk niet meer: er is drie eeuwen geleden een atoombom op gevallen. Maar nijvere speurders hebben precies achterhaald waar ze gestaan heeft, en iets van de grondvesten bloot kunnen leggen ook. Er zijn twee treden van de crypt teruggevonden, en van het koor heeft men één boog weer helemaal op kunnen richten. In het museum ziet ge de kop van de Christus uit het Portail-Royal, verrassend weinig beschadigd; en omdat men zo gelukkig was tien stukjes glas terug te vinden van het Lieve Vrouwen-venster uit het koor, is daarmee een vermoedelijk betrouwbare reconstructie van dat venster samengesteld. Dat is alles, en ga nu de kathedraal van Chartres maar bekijken. Hoe gesticht komt ge terug?

Met het merendeel van Griekenlands aanvallig gekiekt wilden worden? Wat aan dat andere vrouwspersoons — minder aanvallig — dat niet uitgepraat raakte over haar „Griechenland-Erlebnis" en hardnekkig Socrates en Sophokles met elkaar verwisselde? Wat aan de jongelieden die door alle heiligdommen van Delphi de jazz van hun portable-radio rondspoten als DDT tegen de Muzen? Wat aan de tientallen die we, midden tussen de beroemdste steenhopen, hoorden uitweiden over maaltijden, taxitarieven, en de douche in hun kamer die het niet deed? Ze dreven, hoe vaak niet, onze blikken weemoedig omhoog naar de Phaidriaden, de steile rotswanden van Delphi waarvan men eertijds de heiligschenners omlaag gooide. Hoe toch goede gewoonten in onbruik kunnen raken! Heiligschenners — nu ja, een tijd die het heilige schrapt heeft niets meer te schennen. Maar snobs, gooi die er af. Het is niet erg, let wel, om Sokrates met Sophokles te verwisselen, niet erg om in spijzen, taxi's en douches geïnteresseerd te zijn. De resten van oud-Griekenland beschikken werkelijk niet steeds over de vleugels die dat interesse naar hogere regionen dragen. Maar blijf dan weg, „doe" de cultuur niet voor uw fatsoen. Ga aan zee zitten, of in zee, als de Nieuw-Zeelandse Werkelijk, ze verdient een monument, al zullen we haar gezelschap verder niet zoeken.

Niet in de verwoeste tempels

Als men het ware Griekenland niet weervindt in de fundamenten van sinds eeuwen verwoeste tempels; als men de beroemdste scheppingen der Griekse kunst eerder in de musea van Parijs, Londen en München zal moeten zoeken dan daarginds; als men de onsterfelijkheid der Griekse cultuur beter ervaart in de dichtstbijzijnde leeszaal tussen de geschriften van haar dichters en filosofen dan in het land zelf tussen haar stoffelijke, onherroepelijk voorbije producten — wat zoekt men dan in Hellas? Comfort en gastronomische genoegens nauwelijks. De wijnen — ook de harsloze — kunnen zich met die van Frankrijk en Italië niet in de verte meten, en de charme van citroensoep-met-ei, van geroosterde schapendarmen en de eeuwige lamsbout lijkt me voor een westers verhemelte moeilijk te achterhalen; om van de slechte olie maar te zwijgen. De Middellandse Zee is er als overal elders: verrukkelijk, maar het klimaat zeer heet; en voor sportieve of mondaine genoegens kan men toch beter op een schiereiland dichterbij terecht. Wat dan drijft de niet-snob deze uithoek binnen?

Voor ons werd het, tenslotte, het land zelf — en ik geloof dat ook anderen daar uiteindelijk terecht komen. Niet bij de mensen zozeer, noch bij hun voortbrengselen van vroeger of nu, maar bij het land dat hen vormde en zichzelf gelijk bleef: bergen, zee...... en licht. Een kapotte tempel-of-wat kunt ge missen, maar niet de majesteit van een Olympus, niet Apollo's Parnassus of de klovenrijke Taïgetos der Spartanen. De zwijgende, zongeblakerde dreiging van het Mykeense landschap, of de halfnevelige Cycladen, voorjaarsknoppen van één gigantische boom onder zee: straks barsten ze open. Al deze barre steenklompen — wat dwong de Grieken om er de Perzen voor te bevechten, in plaats van schep te gaan naar het veel groener Italië? Wat dwong hen juist dit gebied te vergoddelijken met sagen en drama's van stad tot stad?

De verbondenheid van natuur en cultuur leerde ons tenslotte, meer dan de rudimenten van de cultuur zelf, dat het toch Griekenland was, waar we ronddoolden, en niet Albanië. We hadden er tijd voor nodig en het was niet wat we, tevoren, verwachtten; maar de ontdekking, de wonderlijk inspirerende kracht van het Griekse landschap, was de lange reis ruim waard. Me dunkt,

monumenten is het geen haar beter gesteld, en dat stemt ons achterdochtig ten aanzien van de touristendrommen die door de ruïnes marcheren. Wat hadden de „stoney affairs" te zeggen aan de lieve meisjes die voor iedere zuil

dat is ze ook voor andere Nederlanders die aan hun klassieke vorming — nog steeds een der beste ter wereld — met erkentelijkheid terugdenken. Nochtans treft men er Nederlanders nauwelijks aan, veel minder dan welk ander volk van West-Europa ook, Scandinavië inclusis. Het lijkt haast, of ons tourisme Hellas nog niet ontdekt heeft, ofschoon het nauwelijks verder weg ligt dan Joegoslavië en in elk geval meer te bieden heeft. Griekenland zal wel nooit het paradijs van de grote massa worden, er komen er nu al te veel, die beter weg konden blijven. Maar anderen blijven weg en moesten eens komen, al was het maar één keer in hun leven. Tot hun gerief zij iets over reismogelijkheden uiteengezet.

Voor veel geld kunt ge het vliegtuig nemen, voor weinig geld de trein, en een gulden middenweg voert alleraangenaamst over één van de schepen die Venetië met de Piraeus verbinden. Al die vehikels komen daarin overeen, dat ge, eenmaal uitgeladen, vrij hulpeloos met pak en zak in Athene staat, overgeleverd aan de locale en interlocale bussen die wel frequent maar weinig comfortabel zijn, en niet over veel bagageruimte beschikken. Liften biedt weinig mogelijkheden, omdat het autoverkeer zeer gering is, en personenauto's nooit vreemdelingen mee schijnen te nemen; bovendien is de lifter, waar lang niet ieder dorp over een logement beschikt, herhaaldelijk aangewezen op de gastvrijheid van boeren. Die wordt hem gul verleend, maar het profiteren van een zo straatarme bevolking is toch nauwelijks behoorlijk.

De weg van de minste weerstand is natuurlijk het reisgezelschap. Atheense reisbureaus organiseren uitstekende trips naar alle bezienswaardigheden, en een grote rederij houdt er een speciaal bungalow-park op na aan de Corinthische golf, vanwaar bussen en boten u, als afwisseling op het strandleven, alle culturele richtingen uit voeren. Ge behoeft u niet te vermoeien, krijgt alles te zien en uw „natje en droogje" op tijd...... maar ge zijt geen uur met Griekenland alleen. Ons persoonlijk ligt dat slecht. Sightseeën in een kluwen van zwetsende Zweden en grollende Zwitsers is voor ons zoiets als een concert horen met kiespijn: genot met hindernis. Dat wisten we bij voorbaat, en daarom zijn we per auto naar Griekenland gegaan. Niet over de Balkan: daarvoor zijn de wegen door Joegoslavië voorlopig nog te slecht. Maar Italië door tot de hak, en van Brindisi met auto en al op de boot. Dat kost u een hartklopping wanneer ge uw wagen aan gammel-uitziende takels door de lucht ziet zweven, doch daarnaast slechts een vrij bescheiden bedrag aan geld. Wanneer ge zo wijs zijt om uw passage tevoren in Nederland gereed te laten maken, tenminste. Van het havenkantoor in Brindisi valt geen kwaad te zeggen, maar op de terugweg ontmoetten we reisgenoten die — in Griekenland — het dubbele van ónze passage hadden neergeteld voor een enkele reis.

Zijt ge eenmaal in Griekenland — officieel is er geen carnet meer vereist, maar de douane is aanmerkelijk gauwer met u klaar wanneer ge het wél hebt — dan is een eigen auto een genot èn een besparing. De Griekse wegen zijn geasfalteerd en verkeren in behoorlijke staat; de hoofdwegen althans en daar heeft men voor de gangbare bezienswaardigheden genoeg aan. Behalve groter bewegingsvrijheid schenkt een auto u ook de mogelijkheid tot zelf koken en kamperen waar en wanneer ge dat wenst; waarbij ons van het hart moet dat we in dit arme en achterlijke land, zo ongunstig als het bekend staat, veel minder van diefstal gemerkt of gehoord hebben dan in het ons zo dierbare Italië......

Maar één ding moet hij, die zijn „privacy" boven een reisgezelschap verkiest, zich wel voor ogen stellen. Zodra hij de zone der rijke sightseeërs verlaat, verstaan de mensen alleen nog maar Grieks. In Joegoslavië met zijn recente Oostenrijkse verleden kan men althans bij de oudere generatie vaak nog met Duits terecht. In Griekenland reageren zelfs douaniers touristen-politie, bankemployé's, en suppoosten als regel alleen op hun eigen taal. Op schrift mag die taal iets met oud-Grieks gemeen hebben, wanneer hij haar hóórt kan de oud-gymnasiast er geen touw aan vast knopen. Stel nog dat hij Piréfs met Piraeus en Thiwè (Engelse th) met Thebe identificeert, bezwaarlijk zal hij, om maar een paar veel voorkomende woorden te noemen, in „jinèka" het oude „gunè", vrouw, herkennen, of „moe arrèssi" met hulp van het oude „aretao" als „het bevalt mij" interpreteren. Er helpt niets aan: wie alleen reist wordt van het kastje naar de muur gestuurd, óf hij moet een beetje nieuw-Grieks leren.

Vier maanden lang hebben wij onze vrije uren gevuld met een cursus op grammofoonplaten, beseffend dat de lastige uitspraak uit een boekje niet te leren is. Vier maanden is te weinig, ook met méér vrije tijd dan wij hadden. Diepgaande gesprekken konden wij niet voeren met onze woordenschat, maar voor boodschappen-doen en de-weg-vragen was hij groot genoeg. En helemáál genoeg was hij, om ons de stralende goodwill te verschaffen van ieder tot wie wij het woord richtten. Alleen al om u die hoofse Griekse glimlach te gunnen en die charmante mengeling van complimentjes en een onveranderlijk, geduldig verbeteren van uw fouten, moet ik u raden: leer wat nieuw-Grieks! Ik wil niet zeggen dat de zinnetjes van de grammofoonplaat steeds nauwkeurig kloppen met wat u eigenlijk op de tong ligt. Wanneer mijn man in les 30 plonsde door de waardin toe te voegen: „Deze smakelijke lamsbout smelt mij in de mond", en ik automatisch met les 10 vervolgde: „Het past dat ik u een compliment maak over uw kookkunst!" — dan sloeg de waardin steil achterover van trots en bewondering. Wat we in werkelijkheid bedoelden was evenwel: „nu kan ik per se geen schapen meer zien. Morgen koken we weer zelf!" Doch wat is er tegen, critiek de vorm van een lofuiting te geven, als men het van tevoren maar eens is over de strekking? Doet men ooit anders rond de Middellandse Zee? Leer Grieks, derhalve, maar vergeet uw primus niet. Laat uw baedeker thuis, desnoods, maar niet uw Homerus. Houdt uw ogen open en zoek de stilte, waar het kan, dan maakt ook voor u het „goede" Griekenland zich wel los van het „verkeerde".

—o—

De reddingboot van Anstruther heeft de 13 bemanningsleden gered van een Britse treiler, die aan de Noordkust van het eilandje May in de monding van de Firth of Forth aan de grond was gelopen.

SRANAN-TORIE

De adviesraad voor de herziening van het tienjarenplan heeft een verhoging van het fonds met Sf 20 miljoen voorgesteld. Zij acht verder de verlegging van het accent naar de direct produktieve werken van het grootste belang, terwijl zij de instelling aanbeveelt van een centrale raad voor de planning. Het rapport komt tot de opstelling van een herzien werkprogramma, waarvan het totaal bedrag Sf 100,2 miljoen ruim Sf 20 miljoen hoger ligt dan naar verwachting aan het eind van 1959 zal resteren aan TJP-middelen van de in het intentieplan 1954 uitgetrokken Sf 127 miljoen. De raad meent dit hogere bedrag te mogen voorstellen, daar het opgestelde programma als zeer wenselijk wordt gevoeld, wil aan de doelstellingen voor de TJP-periode zoals door de raad geherformuleerd, op redelijke wijze kunnen worden voldaan.

●

Voor de eerste keer in de literaire geschiedenis van Suriname heeft een Surinamer als experimenteel dichter zijn debuutbundel uitgegeven. In zijn gedichten tracht Corly Verlooghen (pseudoniem van Rudy Bedacht) een eigen stijl, diktie en denktrant uit te beelden, die hij zelf de naam heeft gegeven van „zakelijke" poëzie. Verlooghen verbleef van 1954 tot 1959 in Europa, waar hij in contact kwam met de experimentele generatie. Na zijn studie M.O. A. Nederlandse taal en letterkunde te Amsterdam schreef hij zich in op de gemeentelijke universiteit aldaar en liep colleges in de perswetenschappen.

●

De grote citrusplanters hebben onlangs aan de Kwatta een vergadering belegd met de kleine landbouwers die in dat gebied citrustuintjes hebben. Op de vergadering die goed bezocht was, werden plannen besproken voor uitbreiding van het citrus-areaal en de mogelijkheden nagegaan om samen te werken met het oog op de vestiging van een citrusverwerkende industrie.

●

De Nationalistische Beweging Suriname heeft in verband met de ingebruikneming van de nieuwe Surinaamse vlag een brief geschreven aan de regering waarin deze gelukgewenst wordt hiermede. De NBS verklaart daarbij, dat afgezien van de vraag of dit een mooie vlag is, het van belang is dat Suriname een eigen vlag heeft. Voorts wordt gesuggereerd, dat de totstandkoming van een aparte koninkrijksvlag wordt bevorderd, aangezien het rood-wit-blauw de vlag is van het rijksdeel Nederland.

●

In de landbouwtelling die onlangs afgesloten werd, werden achttienduizend bedrijven opgenomen. De bedrijven moesten ten minste 3 ketting groot zijn om in de telling betrokken te kunen worden.

●

De begrotingen voor de departementen van Financiën en Economische Zaken werden de afgelopen week door de Staten nog behandeld en goedgekeurd. De minister van Financiën, Dr. J. Sedney, maakte tijdens de begrotingsbehandeling bekend, dat het in de bedoeling van de regering ligt het volgend jaar een buitenlandse lening aan te gaan; volgens de minister behoeft er geen vrees te bestaan voor inflatie wanneer de lening op de juiste manier wordt aangegaan.

De minister van Economische Zaken, Dr. P. van Philips, kondigde o.a. de vereenvoudiging van verschillende formaliteiten het deviezen-verkeer rakende, aan.

●

De Stichting Volkshuisvesting heeft dezer dagen een terrein van 7½ hectare van de familie Van Brussel in de omgeving van Uitvlucht gekocht voor de som van honderdduizend gulden.

Zitting Hurricane Committee op Curacao

Van 25 tot en met 28 april 1960 zal door de Eastern Caribbean Hurricane Committee op Curaçao haar 5e zitting worden gehouden.

De Eastern Caribbean Hurricane is de grootste werkgroep van de regionale associatie en omvat Canada, Verenigde Staten, Midden-Amerika en het Caraibisch gebied.

Sedert 1952 is mr W. A. Grinsted directeur van de meteorologische dienst van de Westindische federatie, voorzitter van de E.C.H.C.

Verwacht wordt, dat ongeveer 25 gedelegeerden deze vergadering zullen bijwonen, die daarbij 12 landen en/of internationale organisaties zullen vertegenwoordigen. (R.V.D.)

De tien beste Russen

Het Russische persagentschap Tass heeft de lijst gepubliceerd van de tien beste sportslui van het jaar zoals zij zijn gekozen door de organisatie van Russische sportjournalisten. Het betreft hier alleen de Russische sportslieden.

De lijst ziet er als volgt uit:

1. Vassili Koutznesof, wereld kampioen in de tienkamp.
2. Vigor Novikof, wereldkampioen moderne vijfkamp.
3. Yuri Vlasof, wereldkampioen gewichtheffen in het zwaargewicht.
4. Mikhail Tahl, groot meester schaken, winnaar van wereld tournooi.
5. Rudolf Plyukfeder, wereld kampioen gewichtheffen in het lichtzwaargewicht.
6. Galina Popova, de snelste Russische vrouw.
7. Igor Ovanesian, Europees kampioen hoogspringen.
8. Ley Yachine, doelverdediger van het Russisch team.
9. Yuri Titov, Europees kampioen gymnastische oefeningen.
10. Kikolai Puchkof, de beste doelverdediger van het Russische hockey-team.

Het beroemde muzikale trio „The Cordolins" zal aan feestelijkheden tijdens de jaarwisseling in het Hotel Curaçao Intercontinental een extra-tintje bijzetten. Onze foto toont de aankomst van het trio op de dr Albert Plesmanluchthaven. Geheel rechts: Max Herr, assistant-manager van het Hotel.

Opmerkelijke bodemvondsten in Nijmegen

Waterleiding van Romeinse leger aangetroffen

(Van een medewerker in Nederland)

De jongste opgravingen in het aan bodemvondsten zo rijke Nijmegen hebben enkele opmerkelijke resultaten opgeleverd, die een nieuw licht werpen op de geschiedenis van het Romeinse Nijmegen. Zo is gebleken, dat de stad ook na het omstreden jaar 103, toen het Xde legioen Nijmegen verliet om naar 't gebied van de Donau te vertrekken, nog minstens 60 à 70 jaar een Romeinse bezetting heeft gehad. Tot nu toe namen archeologen en historici aan, dat met het vertrek van het Xe legioen ook de Romeinse geschiedenis van de stad ophield.

Na de opstand van Claudius (Julius) Civilis in het jaar 70 werd het Xe legioen vanuit Spanje naar deze streken gezonden. In Nijmegen bouwde het legioen zich een legerplaats, de grootste Romeinse legerplaats in ons land. Het circa 6500 man tellende legioen werd ondergebracht op 'n terrein van ruim dertig hectare, dat de naam heeft van Hunnenberg. Bij opgravingen in voorgaande jaren is een gedeelte van de voormalige [illegible] en daarbij zijn de grondtekeningen van de soldatenverblijven duidelijk te voorschijn gekomen, alsmede enkele woningen van hogere officieren.

Nu het terrein op de hoek van Ubbergseveldweg en Beekmansdalseweg — dat een onderdeel vormt van de vroegere legerplaats — binnenkort zal worden bebouwd is de rijksdienst voor oudheidkundig bodemonderzoek ijlings ter plaatse in de grond gedoken om volgens moderne methoden dit terrein van twee hectare te onderzoeken. Daarbij zijn tal van curieuze vondsten aan het licht gekomen. De gedachtengang, dat met het wegtrekken van het Xe legioen de legerplaats zou zijn afgebroken, is door de jongste vondsten achterhaald. Naast de vele dakpannen met het stempel van het Xe legioen, die uit de bodem te voorschijn zijn gekomen, heeft men ook verschillende dakpannen gevonden met de stempels van het VIde en XXXste legioen. Beide legioenen zijn in Xanten gelegerd geweest; het VIe van ongeveer 100 tot 120, het XXXste na 120.

Men is nu tot de conclusie gekomen, dat de Romeinen de enorme legerplaats na het vertrek van het Xe legioen intact hebben gelaten en dat een detachement van het VIe legioen uit Xanten de bewaking op zich heeft genomen, later afgelost door eenheden van het XXXste legioen. Andere vondsten onderschrijven deze veronderstelling. Daaronder is een muntstuk met de beeltenis van Marcus Aurelius van het jaar 164. Ook andere vondsten wijzen op een Romeinse bewoning lang nadat het Xe legioen naar de Donau was vertrokken. Na ongeveer het jaar 175 ontbreekt ieder spoor van bewoning, zodat men aanneemt, dat omstreeks die tijd het legerkamp definitief is vernietigd.

Prof. dr. H. Brunsting, conservator van het oudheidkundig museum te Leiden en een groot kenner van de Nijmeegse Romeinse geschiedenis, die belast is met de wetenschappelijke leiding van het onderzoek, heeft deze feiten gistermiddag wereldkundig gemaakt. Prof. Brunsting deelde tevens mede, dat men nu ook de zuid-oostelijke begrenzing van de legerplaats heeft gevonden, in de vorm van de fundamenten van een 1.20 meter dikke muur, met steunberen en wachttorens. Aanvankelijk had men gemeend, dat het terrein zich nog verder uitstrekte, maar dat is nu door deze vondsten achterhaald.

Bijzondere vermelding verdient voorts de ontdekking van een enorme put, van een dergelijke omvang als in ons land nog niet eerder is aangetroffen. Men heeft de put tot op een diepte van ongeveer acht meter uitgegraven. Daar moest 't werk gestaakt worden; omdat met de beperkte financiële middelen en de primitieve werkwijze geen onderzoek door de industrie met forse middelen wordt mogelijk gemaakt, moet men hier vaak woekeren met sobere subsidies, die in het niet vallen bij de bedragen welke een willekeurig gat in de Wormer vergen. Over de put heeft een gebouw gestaan van zestien meter in het vierkant. De sporen daarvan zijn duidelijk teruggevonden. In de onmiddellijke nabijheid werd het fundament aangetroffen van een gebouwtje met een typische vloer, waarvan men de bedoeling aanvankelijk niet begreep. De oplossing is — als zovele andere — — uit de bodem te voorschijn gekomen. Men heeft namelijk in de bodem een duidelijke sleuf ontdekt, die van dit gebouwtje naar de soldatenbarakken liep. In deze sleuf is nog een gedeelte van een loden buis aangetroffen. Het blijkt, dat de legerplaats in Nijmegen over een eigen waterleidingbedrijf beschikte. Het bedoelde gebouwtje is een waterreservoir geweest, dat vanuit de put gevuld werd. Door zijn ligging op het hoogste punt van het terrein deed het reservoir als watertoren dienst. Het water vloeide vanzelf door de pijpleiding naar de lager gelegen verblijven. Tenslotte heeft men nog de resten van een gebouw gevonden, waarbij kuilen met veel brons- en ijzerslakken werden aangetroffen. Mogelijk is hier de smidse van de legerplaats geweest. Onder de vele vondsten zijn verschillende bouwfragmenten, gedeelte van een grafsteen. Ook heeft men verschillende sporen van prae-historische bewoning onder de Romeinse fundamenten aangetroffen.

INDONESIE eerste in Studententoernooi

In Delft zijn dinsdag de internationale binnensport-wedstrijden voor in Nederland studerenden voortgezet. De interessantste ontmoeting van het toernooi was de basketballfinale tussen Nederland en Suriname, die na verlenging door Nederland met 59-47 werd gewonnen.

Het eindresultaat bij het basketball was: 1. Nederland 5 pnt; 2. Suriname 4 pnt.; 3. Hongarije 3 pnt.; 4. Indonesië 2 pnt.; 5. Antillen 1 pnt.; 6. V. S. 4 pnt.

De eindstanden bij de andere onderdelen waren:

Badminton: 1. Indonesië, 2. Nederland; 3. Suriname.

Biljarten: 1. Suriname; 2. Indonesië; 3. Antillen.

Bridge: 1. Antillen, 2. Indonesië; 3. Suriname; 4. Hongarije, 5. Nederland.

Schaken: 1. Indonesië; 2. Hongarije; 3. Suriname; 4. Antillen.

Dammen: 1. Suriname; 2. Antillen, 3. Indonesië.

Zwemmen: 1. Nederland; 2. Antillen; 3. Suriname; 4. Hongarije; 5. Indonesië.

De eindrangschikking werd: 1. Indonesië, 2. Suriname; 3. Hongarije; 4. Antillen; 5. Nederland; 6. De Verenigde Staten.

Maas dient aanklacht in wegens smaad

Andre Maas, de linksachter van MVV, die na de zondag j.l. te Maastricht gespeelde wedstrijd MVV — Elinkwijk door de Elinkwijk-speler Frank Mijnals werd neergeslagen en hiervoor tegen de Utrechtse speler een aanklacht wegens mishandeling indiende, zal woensdag bij de Maastrichtse politie een nieuwe aanklacht deponeren, namelijk wegens smaad.

Maas voelt zich in zijn eer en goede naam aangetast door beledigingen en onware mededelingen, die Mijnals aan diverse journalisten heeft gedaan en die in de kranten zijn verschenen. Volgens deze verklaring van Mijnals zou André Maas de Utrechtse speler hebben geslagen en bovendien allerlei scheldwoorden hebben toegevoegd.

FLAMINGO — RIVER PLATE: 2—1

In Rio de Janeiro werd de wedstrijd Flamengo — River Plate gespeeld. De uitslag bracht een kleine Braziliaanse zege met 2-1. De Brazilianen waren technisch de meerderen van de bezoekende Argentijnen. De Argentijnse verdediging kreeg het zwaar te verduren tegen de snelle Braziliaanse aanvallen. In River Plate speelde voor de eerste maal de Braziliaan Paulinho mee.

—●—

Uit Oran bericht A.F.P. dat daar een vriendschappelijke wedstrijd is gespeeld tussen Real Madrid van Spanje en Reims uit Frankrijk. De Spaanse kampioenspretendenten wonnen deze wedstrijd met 3-1.

De Heer en Mevrouw
Frank C. Krijt
geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
DANIEL DAVID
St. Elizabeth Gasthuis
December 28, 1959

Wij delen onze clientele mede, dat onze kantoren, behalve op NIEUWJAARSDAG, tevens op ZATERDAG 2 JANUARI 1960

GESLOTEN ZULLEN ZIJN

ARUBA BANK N.V.
Oranjestad en San Nicolas

N.V. EDWARDS, HENRIQUEZ & CO'S BANK
Willemstad

N.V. HANDELSBANK ARUBA
Oranjestad

HOLLANDSCHE BANK-UNIE N.V.
Kantoor Willemstad en Agentschap Otrabanda
Kantoor Oranjestad en Agentschap San Nicolas

MADURO & CURIEL'S BANK N.V.
Willemstad

Voorts zullen onze Kassen op 31 December a.s. na 12 uur 's middags voor het publiek gesloten zijn.

Beekjes, rivieren, vloedgolven en bandjirs

AFVALLEN in de BASTU van Göteborg

Transpireren een Zweedse deugd

Göteborg, aan de brede monding van de Göte Alv, is het stiefkind onder de Zweedse steden. Haar internationale aanzien, cultuur en atmosfeer wijken sterk af van het vaderlandse karakter, en dat heeft elders in het land nogal wat kwaad bloed gezet. Met name in Stockholm, waar men smalend spreekt van: „Het vissersdorpje, daar ginds aan de westkust". De 380.000 inwoners van Göteborg verwerken opmerkingen als deze met een glimlachje. Zij kennen de grote economische betekenis van hun stad. Zij zijn zich er zeer wel van bewust, dat zij de belangrijkste havenwerken van heel Scandinavië hebben, hun kunstleven dat van Stockholm overtreft en hun woonplaats haar bijsondere charme en schoonheid dankt aan een unieke ligging op rotsen en aan zee, wat eens de beroemde Zweedse botanicus Linnaeus inspireerde, toen hij Göteborg, met de hand op het hart, „de schoonste onder alle 's rijks steden" noemde. Maar al mogen zij dan in tal van opzichten verschillen met hun landgenoten, zij zijn onmiskenbaar solidair als het gaat om de beoefening van een nationale deugd; hevig en langdurig transpireren in de bastu, de Zweedse sauna, waarin een abominabele hitte wordt onderbroken voor een rigoreuze afkoeling en waar, een geweldige uittocht van legerscharen bacteriën plaatsvindt. Göteborg bouwde er het Valhallabadet voor, een reusachtige badtempel waarin zijn bewoners allemaal op hun tijd zich als „zweet-Zweden" gedragen.

In Zweden gaat men niet zover als in Finland, waar men zijn gasten de sauna offreert als het meest welgevallige wat men te bieden heeft. Men volstaat er met een stille wenk door middel van een schriftelijke invitatie aan de sleutel van de hotelkamer, reclame op de balies van toeristen- en reisbureaux of aanplakbiljetten. Is de sauna voor de Fin een duizend jaar oude, sacrale plaats waar het leven tot een ritus wordt, de Zweed gaat in zijn liefde tot de bastu aanzienlijk minder ver. Hij haalt er een „lichamelijk opkikkertje" uit, wat hij noemt, gezondheidsoverwegingen.

Voor hem geldt de diepere betekenis welke de Fin er aan hecht zeker niet. De meeste Zweden nemen hun bastu eenmaal per week, waarbij de zaterdag, als het werk er op zit, veruit favoriet is. De schoolkinderen gaan klassikaal, omdat het een vast onderdeel van hun lesrooster is, de ouderen op eigen gelegenheid, als zij tenminste niet in het bezit zijn van een privé-bastu. Op het platteland maakt zo'n bastu een primitieve indruk. Het badhuis is gewoonlijk gebouwd van vijf zware balken en het dak is met mos bedekt. Het huis bevindt zich meestal aan de oever van een meer. In de grote steden is de bastu echter ondergebracht in uitgebreide, hypermoderne gebouwen.

Wij hebben de goede raad, afgedrukt op een kaartje dat de hotelportier ons zonder enige toelichting overhandigde, opgevolgd en in Valhallabadet een bastu genomen. Romeinse krachtpatsers als Caracalla en Diocletianus waren er al weg van, stond op het kaartje, en dit prikkelde onze nieuwsgierigheid. Tegen betaling van zes kronen (ongeveer ƒ 4.15) wat ons behalve tot de bastu ook toegang tot het „Romerskt" oftewel Romeins bad gaf, sloten wij aan in de rij van mannelijke badlustigen om onze handdoeken en zwembroekje in ontvangst te nemen. Verlichte pijlen wezen ons de weg naar het omklädingslokal. Als mannen onder elkaar is men daar volkomen sans gêne, het eerste in de bastu, waar de vreemdeling aan wennen moet. Hij kijkt schichtig rond, om zich er van te overtuigen, of het nu echt wel moet en het niet de bedoeling is om het zwembroekje aan te trekken, in plaats van het samen met zijn kleding in het kastje op te bergen. Het broekje dient echter voor hem, die in aansluiting op de bastu wil zwemmen, maar het nu reeds

Trap der transpiratie.

aantrekken betekent zondigen tegen de regels, die door de Zweden fluitend en zingend worden opgevolgd. Het kritieke moment is dan ook, als men met haastige bewegingen de laatste bedekselen heeft afgelegd en zich in volledig Adamscostuum op pad zal begeven. Omdat echter niemand op iemand let, berust de nieuweling snel in zijn lot, om het tenslotte even gewoon als vanzelfsprekend te vinden. Dan begint het ritueel dat voor ons de allure had van een zeldzaam avontuur, een ongekende belevenis, waarbij wij ons nu eens als een super-held, dan weer als een beklagenswaardige lafaard voelden.

Het begon met een intensieve waspartij in de tvättrum, een geweldige ruimte met wasbakken, die men niet eerder mocht verlaten, alvorens een ijskoude douche het lichaam op de juiste temperatuur had gebracht voor de z.g. voorverwarmingskamer. Hier werd het menens, dat kon men aan alles zien. Een grote weegschaal registreerde voor het laatst het oude gewicht. Achter de glazen wanden ontdekten we twee ruimten van dezelfde afmetingen, beide voorzien van een amphitheater met acht uit lange, dunne latten bestaande treden. Alleen de opschriften boven de toegangsdeuren verschilden. Het ene luidde torr-bastu, of te wel droge hitte, het andere vätt-bastu, wat neerkwam op een vochtige warmte. Wij lieten onze keuze vallen op het torr-bastu, wat ons als beginneling het meest lokte.

Wij traden binnen, behoedzaam en voorzichtig als verwachtten wij iets verschrikkelijks. En inderdaad, het eerste moment was het alsof onze adem in de keel stokte. Een geweldige hitte viel op ons neer, zwaar en droog, zoals op het simpele bordje stond aangegeven. Snakkend naar lucht vielen wij neer op de eerste trap van het amphitheater, de handen plat op onze borst, waarin alles scheen tegen te werken. De moeilijkheden duurden slechts even, langzaam maar zeker pasten wij ons aan een temperatuur van 80 graden Celsius aan, die nog hoger werd naarmate men steeg op het amphitheater. Wij brachten het tot de vierde trede. Hier beleefden wij de grote uittocht van al het kwade, dat zich in de poriën verzamelde om te worden weggespoeld. Het kleine druppeltje dat langzaam over onze rug naar beneden kroop, was er de voorbode van. Overal op onze huid ontsprongen geheimzinnige bronnen, beekjes begonnen te vloeien, uitlopend in brede rivieren met stroomversnellingen, de boze sappen reddeloos met zich meevoerend.

Alleen voor uitblinkers

We waren enthousiast en leunden behaaglijk achterover tegen de vijfde trede, nu volkomen op ons gemak en vertrouwd met de rustige, men zou haast zeggen vredige sfeer in het torr-bastu. Achter ons lagen de Anderssons en de Johanssons als doorgewinterde bastugangers broederlijk naast elkaar op de zesde trede, een soort demarcatielijn in deze bastu. De twee treden er boven hadden in onze ogen iets onheilspellends en gevaarlijks en leken uitsluitend geschikt voor „uitblinkers". De eenzame Zweed, die wij omringd door dichte stoomdampen op de bovenste trede zagen zitten, moet ook echt wel „hot-proof" zijn geweest. Hij zat daar met een rood en gezwollen gezicht, alsof hij uren voor een kachel had „gepoft", zoals dat in de volksmond heet. Zijn houding had iets krampachtigs en zijn gezicht vertoonde een smartelijke uitdrukking. Het kostte hem zichtbaar de grootste moeite, maar hij hield dapper vol en met succes. Wat bij ons beekjes en rivieren waren, leken bij hem bandjirs en vloedgolven. Zo nu en dan diende hij zichzelf vinnige klapjes toe en liet hij een lange, diepe zucht alsof er stoom moest worden afgeblazen.

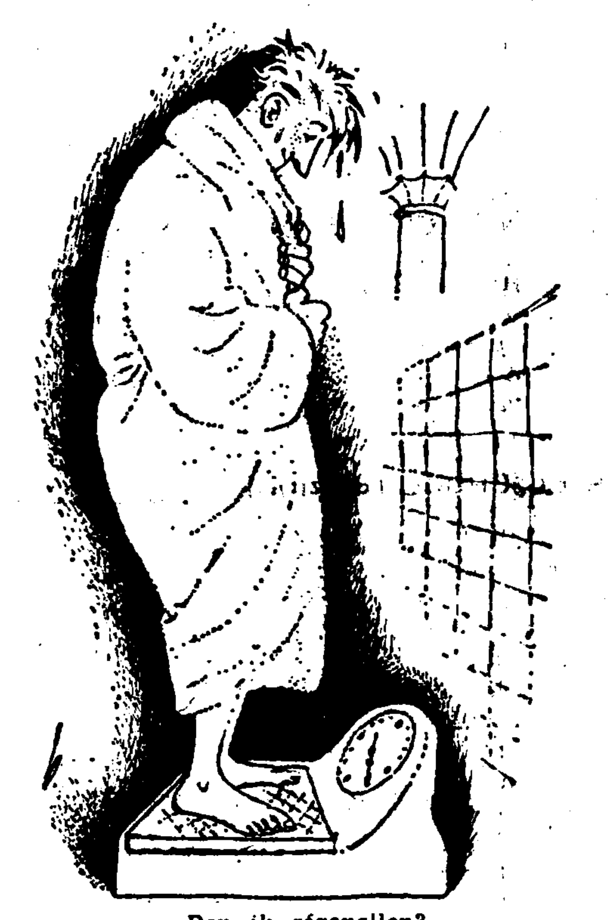
bleek. De bastu had nog iets speciaals in petto, een pijnlijke verrassing, die zich na een bocht in de gang aan onze blote voeten uitstrekte: een bassin ter grootte van een normale huiskamer, gevuld met rimpelloos water, waarin kleine miniatuur-ijsschotsjes ons niet ontgingen. We huiverden en aarzelden...... Er langs of er overheen was niet mogelijk. De weg naar de volgende etappe-plaats liep door het bassin. In Valhallabadet is men op reacties als de onze kennelijk berekend. In de gruwelijke fractie van een seconde, dat wij boven het diep groene water zweefden, beseften wij dat de forse schouderduw van een „onzichtbare" badman bij het bedrag van zes kronen moet zijn inbegrepen. De volgende gewaarwording was ontzettend. Een snijdende kou joeg van hoofd tot voeten, een kwelling zonder weerga. Half versuft stegen we naar de oppervlakte en kwamen gelukkig dicht bij het verlossende trapje aan de overkant boven, eerlijk gezegd verbaasd dat ons hart deze krachttoer zonder meer had doorstaan.

De grote finale, een intensieve wasbeurt, bood echter alle gelegenheid om, zoals dat heet, bij te komen. Openbare bastu's mogen dan nergens gemengd zijn, het personeel is bijna overal vrouwelijk. Zorgvuldig geselecteerde dames — en dit ter geruststelling wier leeftijd ver gevorderd is, nemen uitsluitend de houders van „Romerskt"-kaarten duchtig onderhanden. Zij wrijven en boenen tot hun „cliënt" er genoeg van heeft, zijn roodgeboende huid laat bedekken door een witte, majestueuze mantel, om even later op de weegschaal een verlies van minstens twee pond te constateren.

Eenmaal weer buiten in de openlucht, voelt hij zich een totaal ander mens. Het

In het voetspoor van Caracalla en Diocletianus

Wie het torr-bastu met al zijn sensaties verlaat, komt via de pijl opnieuw bij een koude douche, die hem echter niet kan verontrusten. Het water loopt sissend en bruisend langs zijn gloeiend hete rug, die de overgang van warm naar koud niet onmiddellijk kan verwerken. En toch is dit noodzakelijk, zoals ons even later

Ben ik afgevallen?

is alsof er een grote uitwisseling en hergroepering van krachten heeft plaatsgevonden. Men krijgt de neiging om alles om te trekken of op te tillen en men wordt serieus gevaarlijk door een grenzeloos vertrouwen in eigen kunnen.

Rustig eten en drinken is het onofficiële verlengstuk van de bastu. Wij kozen daarvoor het sfeervolle havencafé „Fregatten", waarin de sterke arm van de wet de orde, netheid en...... matigheid regelt. Tussen de tafeltjes door schrijdt elke dag waardig en trots een politieagent, die iedereen scherp in de gaten houdt en direct bereid is om te straffen met uitzetting. Een brutale, uitdagende blik, een simpel woord dat hem niet bevalt, een glaasje dat naar zijn mening de grens van het toelaatbare overschrijdt, is al voldoende om de bezoeker met een dreigende beweging van zijn vinger de deur te wijzen.

Wij maakten een praatje met hem, en zo op het oog leek hij toch echt geen kwade kerel. Het verhaal over onze heldendaad in Valhalla, de verschrikkelijke onderdompeling in het ijsbad, maakte echter niet de minste indruk op hem. De agent haalde minachtend de schouders op. In zijn ogen was onze belevenis kinderspel. Nee, wat hij deed, dat was pas het grote werk. Hem kon je 's winters aan de kust vinden als het water tussen de rotseilandjes was dichtgevroren. Vlak bij de bastu hakte men dan een gat in het ijs, waarin hij zijn brede korpus zonder aarzelen liet zakken, een onderdompeling in hartje winter, bij 20, zelfs 30 graden onder nul. Nee, wij moesten het maar van hem aannemen, bij zijn ijsbad vergeleken was dat van ons in het goed verwarmde Valhallabadet echt niet meer dan een lauw spoelseltje.

Amsterdamse Beurs

Bij kalme handel waren Unilevers en Philips vandaag kleinigheid lager. Daarentegen AKU hoger en Kon. Olie en Nationale Handelsbank vast. Scheepvaarten door elkaar iets lager. Cultures eerder vriendelijker en de Staatsfondsen onveranderd. De Beurs blijft tot maandag vier januari a.s. gesloten wegens de jaerwisseling.

Kon. Olie 168.20;
Unilever 796 1/2;
Philips 810 1/2;
Philips Pref. 319;
A.K.U. 471 1/2;
Scheepvaartunie 175 1/4;
K.N.S.M. 200;
K.P.M. 154 1/4;
Ned. Handelsbank 197 3/4;
H.V.A. 160 3/4;
Amsterdam Rubber 119 1/2;
Deli Mij 184.60;
3 Pct. Ned. '47 92 1/8;
H.A.L. 183 1/4;
Walvisvaart 119;
A'damsche Bank 331;
H.B.U. Cert 228 1/2;
Billiton 2e 367;
Overzeese Gas 285;
Borsumij 72 1/2;
Lindeteves 144 1/4;
Rotterd Bank 292 1/4;
Curaçaose Handelmij. 177 3/4;
W. M. Muller 400;
K.L.M. 113;
Hoogovens 890;
Nievelt Goudriaan 143 3/4;
Ant. Brouwerij 288 (29/12 290);
Rott. Lloyd 176 1/2;
Stokvis R.S. 229;
Lening Ned. Ant. 99 15/16;
Bank Ned. Gem. 58/60 99 7/16;
Bank Ned. Gem. 6% 1957 109 15/16;
Bank Ned. Gem. 5 1/4 1958 103 1/2;
Nederl. 4 1/4% 1959 98 1/16;
Ant. verf 210;
A N P C B S Beursindices, 30/12; (1953; 100);
Intern. Concerns 523.64;
Industrie 262.90;
Scheepvaart 180.56,
Banken 184.89;
Indon. Fondsen 151.29;
Algemeen 358.11;

New Yorkse Beurs

Tijdens het eerste beursuur was de effectenmarkt van New York gisteren besluiteloos, maar later in de ochtend was er voldoende vraag van institutionele beleggers om de invloed van de belastingverkopen te overwinnen: er ontstond een herstel, waarvan vooral de olieaandelen profiteerden. De stijgingen bleven echter merendeels beperkt tot fracties.

Na de middag werd de handel trager, maar bleven de noteringen zich in stijgende lijn bewegen. Tegen het slot was de markt zeer vast, vooral voor elektronische en oliewaarden. Aan het slot liepen de koerswinsten tot ongeveer een punt op.

Het aantal verhandelde fondsen beliep 1249, waarvan hoger 524, lager 493 en onveranderd 232. De aandelenomzet bedroeg 3.020.000; de obligatie-omzet 7.510.000 dollar.

De koersen waren gisteren als volgt:

American Tel and Tel	77 3/4
Anaconda Copper	63 1/4
Bethlehem Steel	54 3/8
Dupont de Nemours	264 1/4
General Electric	98
General Motors	54 3/8
International Tel and Tel	38 1/8
Royal Dutch	44 1/8
Shell Oil	82 1/2
Standard Oil of New Jersey	48 1/2
U.S. Steel	98 3/8
Canadian PPacific	25 1/4
International Nickel	110 1/4
Royal Dutch Am. Shares	71 3/4 (bieden)
K.L.M.	29 3/4
Aluminium Comp.	105 7/8
D.O.W. Jones	672.23

Katholiek Nieuws

Pater Dominique Pire, die vorig jaar de Nobelprijs voor de vrede ontving, heeft verklaard, dat de vluchtelingen bijzonder behoefte hebben aan hulp om hun psychische moeilijkheden te boven te komen. De Belgische Dominicaan sprak hierover op de vergadering van een congres, dat in Génève werd gehouden in het kader van het vluchtelingenjaar. Hij zei, dat de bannelingen, beroofd van hun vertrouwde omgeving en zonder hoop op terugkeer, gebukt gaan onder een bijzonder zware psychische druk. Hij citeerde in dit verband dr Albert Schweitzer: De ernstigste aantasting van de menselijke rechten is iemand beroven van zijn geboorteland.

Pater Pire heeft tot nu toe zeven zg. „Europa-dorpen" gesticht voor vluchtelingen in Duitsland, Oostenrijk en België. De voorbereidingen voor het achtste dorp in Frankrijk, zijn thans gereed.

o o o

Een van de bisschoppen van de Philippijnen heeft in een herderlijke brief een ernstige berisping gegeven aan de katholieken, die tegen beter weten in en met voorbijzien van het bisschoppelijk verbod toch lid blijven van de YMCA en de YWCA.

Men laat zich wijs maken, aldus de bisschop, dat dit geen godsdienstige verenigingen zijn. Hij herinnert aan het officiële verbod voor katholieken, dat uitgevaardigd werd door de eerste plenaire vergadering van de Philippijnse bisschoppen. Om te bewijzen, dat het niet waar is dat de YMCA en de YWCA géén godsdienstige organisaties zouden zijn, verwijst hij naar een onverdachte rechterlijke uitspraak te Manilla, waar nog in 1958 aan onderwijzers van de staatsscholen verboden werd als leiders of adviseurs van genoemde verenigingen op te treden, omdat de wet op de Philippijnen verbiedt, dat deze onderwijzers deelnemen aan godsdienstige verenigingen.

• • •

Dinsdag deden er zich in het geheel vier aanrijdingen voor, welke een totale schade van ƒ 440,— veroorzaakten.

Op een naamloze weg op Soledad kwamen een personenauto en een vrachtwagen met elkaar in botsing. De personenauto hield in een onoverzichtelijke bocht niet voldoende rechts, waardoor de twee wagens op elkaar botsten.

Spelende kleuter gedood

Door passerende auto

Oranjestad — Gistermiddag vond in de Village Noord opnieuw een zeer tragisch verkeersongeval plaats, dat het leven heeft gekost aan de driejarige kleuter Harold Ignacio Tear. Het jongetje speelde voor zijn woning in de Village Noord 109 en stak plotseling de weg over. Het terrein in de Village is zeer onoverzichtelijk, met kris kras door elkaar en vrijwel zonder rooilijn gebouwde huizen. Op het fatale moment kwam een auto aanrijden en de bestuurder kon een aanrijding niet voorkomen. Het kindje werd ernstig gewond naar het hospitaal gebracht, waar het bij aankomst vrijwel onmiddellijk overleed tengevolge van een schedelbasisfraktuur.

Het onderzoek zou er op wijzen dat de bestuurder van de auto geen schuld treft. Het tragische is wel dat enkele weken geleden vrijwel op dezelfde plaats ook al een spelend kind werd gedood.

Onze innige deelneming gaat uit naar de ouders van de jeugdige Harold. Het verkeer eiste tot dusver in 1959 dertien doden en meer dan 150 personen werden gewond.

Padvinder overleden

Oranjestad — Verkenner Jacob Sutherland van de St. Jorisgroep te Sint Nicolaas is gisteren na een kortstondige ziekte overleden. Op zijn laatste gang werd hij, behalve door familieleden, ook vergezeld door een groot aantal leiders, voortrekkers en verkenners van de R.K. Verkenners op ons eiland.

Hij ruste in vrede.

Honderden leerlingen genieten van de vakantieplannen

Oranjestad — Deze kerstvakantie geniet de schooljeugd van een aantal vakantieplannen, die dank zij een prima voorbereiding, geweldig in de smaak vallen en waarvan op zeer ruime schaal een dankbaar gebruik wordt gemaakt. De freres organiseerden voor de jeugd een wedstrijd, waaraan tal van attrakties waren verbonden, in het maken van leuke kerstboekjes. Instruktieformulieren werden aan ruim achthonderd leerlingen uitgereikt en gisteren konden in de gymnastiekzaal niet minder dan ruim 450 boekjes worden tentoongesteld. Kinderen en ouders kwamen naar de tentoonstelling kijken en vonden een groot aantal bekroonde inzendingen. De freres hadden de royale steun ontvangen van de handelaren, waardoor er vele prijzen beschikbaar konden worden gesteld.

De boekjes, waar een flink aantal werkuren in zit en waarvoor de kinderen ook een grote wandeling door de stad moesten maken, om uit de etalages van vele winkels de letters te zoeken voor een slagzin, zagen er keurig uit. Voor de honderden kinderen die deelnamen betekende het maken van dit hoekje een prettige vakantiebezigheid.

Groots tournooi

Intussen wordt met zeer veel succes het grote sporttournooi voor jongens en meisjes van alle scholen met grote animo voortgezet.

Hier zijn enkele van de uitslagen van de tot dusver gespeelde wedstrijden:

Voetbal onderbouw Oranjestad: Martinusschool - Beatrixschool 0-0. Na het nemen van doelschoppen gewonnen door Martinusschool. Dominicuscollege - Aloysiusschool 1-1 (na het nemen van doelschoppen gewonnen door Dominicuscollege), La Salleschool verslaat Tharcisiuscollege 4-0.

Voetbal onderbouw San Nicolas: Christus Koningschool verslaat Christelijke school 5-0; Augustinuscollege verslaat Abraham de Veer school 2-0. Don Bosco verslaat Antoniusschool 3-1.

Volleybal meisjes Oranjestad onderbouw: Annaschool verslaat: Mariacollege, Mariaschool en Beatrixschool, telkens met 2-0. Rosaschool verslaat Beatrixschool 2-1 en Rosaschool versloeg Mariacollege 2-0.

Volleybal meisjes Onderbouw St. Nicolas: Filomenacollege verslaat Maria Reginaschool en Abraham de Veer school met resp. 2-1 en 3-0. Heilig Hartschool verslaat Filomenacollege. Abraham de Veerschool en Maria Regina school met resp. 2-0, 3-0. 2-0. Abraham de Veer school verslaat Maria Reginaschool 3-0.

Volleybal Bovenbouw' jongens Oranjestad: Dominicuscollege verslaat Antoniusschool, Julianaschool en ATS, resp. met 2-0, 2-0, 2-1.

Volleybal bovenbouw St. Nicolas: Augustinuscollege verslaat Abraham de Veerschool en Christelijke school 2-0, 2-0. Abraham de Veerschool verslaat Christelijke school 2-1.

Hersengymnastiek: In de competitie Oranjestad is de stand als volgt, na twee voorronden: Col. Arubano (HBS) 45 pt., Julianaschool 34 ptn., Dominicuscollege 32 pt, Mon Plaisirschool 29 pt, Maria College 25 ptn, Antoniuscollege 14 ptn.

In de competitie San Nicolas: Christelijke school 41 ptn, Philomenacollege 36, Augustinuscollege 33 ptn, Abraham de Veerschool 28 ptn, en ATS 27 ptn.

Vanavond wordt de finale gehouden tussen de Christelijke school San Nicolas en de HBS, Oranjestad.

De finale vindt plaats tijdens een gezellige, bonte avond, waaraan onder anderen de Trupialen en groepjes van vele scholen deelnemen. Deze avond staat onder de beproefde leiding van Frere Alexius. Radio Kelkboom zal een klankbeeld maken van het gebeuren en dit, vermoedelijk op de nieuwjaarsdag uitzenden.

Het Britse blad „Daily Herald" schrijft dat er geen twijfel aan is dat zekere berichten, volgens welke het Franse leger wordt geleerd op welke wijze het in Algerije iemand op de pijnbank moet leggen, juist zijn.

Het socialistische blad verzoekt president De Gaulle er een einde aan te maken.

RAPPORT van Raadscommissie

Het rapport over de toestand op de scholen zoals die door de kerncommissie van raadslieden werd geconstateerd, vervolgt aldus:

ST. ANNASCHOOL

De toestand van dit gebouw is zeer goed te noemen. Op de leerschool zijn 366 kinderen verdeeld over 10 lokalen. In de kleuterafdeling zitten 103 kleintjes. Verder zijn 2 klassen van de Huishoudschool in dit gebouw ondergebracht. Deze zijn keurig ingericht en de commissie werd a.h.w. getroffen door de zorg en toewijding waarmee deze meisjes zich van hun plicht kwijten.

Het zou een zegen zijn voor de toekomstige Arubaanse gezinnen als het grootste deel van de meisjes na het verlaten van de lagere school een dergelijke opleiding zou kunnen volgen.

ST. ANTONIUSSCHOOL

Van bovengenoemde school kan niet veel gezegd worden. Hier wordt door 296 kinderen, verdeeld over 8 lokalen, onderwijs genoten.

De lokalen verkeren in vrij goede toestand. Men ondervindt behoorlijk veel last van witte mieren, die veel schade aanrichten.

Op deze school zijn er geen tegels en daar de commissie vernomen heeft dat deze lokalen, vanwege het gemis van genoemde tegels door de gezondheidsdienst zijn of zouden worden afgekeurd, wenst de commissie nogmaals de aandacht van het B.C. hiervoor vragen en hoopt dat zo spoedig mogelijk verandering hierin zal komen.

Betreffende de omheining zie andere scholen.

H. HART (Savaneta)

De algemene indruk, die de commissie hier gekregen heeft, is dat de toestand van het gebouw redelijk is.

Hier beschikt men over 9 lokalen voor 305 leerlingen. In de kleuterklassen zitten 140 leerlingen, die ondergebracht zijn in een heel oud gebouw dat reeds jaren geleden werd afgekeurd. Hier werd de commissie begroet met een storm van klachten over salarissen, vooral nu het bekend is, dat een gedeelte van de ambtenaren-salarissen reeds herzien is.

ST. MICHIELSCHOOL (Brazil)

Deze school telt 203 leerlingen, verdeeld over 5 lokalen. De 58 leerlingen van de eerste en de 52 leerlingen van de tweede klas zijn in het gebouw van de Chr. Kon. school ondergebracht. Dus m.a.w. beschikt men eigenlijk slechts over 3 lokalen. De klassen 1 en 2 zijn helemaal ingericht met materiaal, dat aan de zusters toebehoort. Gezien de groei van deze school alsmede die van de aangrenzende Chr. Koningschool, zullen de zusters gedwongen zijn om aanstaande september die 2 lokalen te vorderen, met het gevolg dat men op deze school dringend verlegen om klaslokalen zal zijn. Opdat deze school in september behoorlijk kan draaien, heeft met minstens 1 lokaal nodig, doch de commissie acht 2 lokalen zeer zeker verantwoord.

CHRISTUS KONINGSCHOOL

Op deze school is de toestand gezond, mits de 2 klassen die de Michielschool momenteel in gebruik heeft worden afgestaan.

De school ziet er netjes uit.

Hier zijn er 7 lokalen, waarvan 5 in gebruik zijn. 280 leerlingen bezoeken deze school waarvan 107 op de kleuterafdeling.

De klassen 5, 6 en 7 zijn gecombineerd. Verder zijn er geen moeilijkheden meer.

PRINSES IRENESCHOOL

Bij het binnenkomen van deze school werd de commissie allereerst getroffen door het lawaai dat er heerste. Dit lawaai bleek geen teken van wanorde te zijn, maar wordt veroorzaakt door de volgende factoren.

1. Bij de bouw van deze school heeft men uit zuinigheidsoverwegingen en als proef een van de zijwanden van 5 lokalen weggelaten.
2. Door ruimtegebrek zijn 68 frübelleerlingen ondergebracht in een noodlokaal op de overdekte speelplaats. Gezien deze factoren is het noodzakelijk genoemde klassen dicht te maken en 2 normale lokalen te bouwen voor de kleuterafdeling. Enkele gegevens over deze school zijn: Bij de opening van deze school in september 1954 bedroeg het totaal aantal kinderen 248, terwijl het momenteel 347 bedraagt.

Verwacht wordt dat het aantal zich in september a.s. zal uitbreiden tot 390.

Uitvoerig werd door het hoofd van de school uiteengezet, dat de positie bijzonder moeilijk is, omdat de toename niet gelijkmatig over alle klassen is verdeeld, maar van onderaf geschiedt, waardoor de lagere klassen dus abnormaal groot worden in september a.s. bijv. een eerste klas van 75 en een tweede van 65. Tevens wees het hoofd er op, dat de Gedeputeerde van Onderwijs en de Chef Afd. Onderwijszaken vorig jaar reeds de moeilijkheden inzagen, wat tot gevolg had dat een noodruimte gebouwd werd. Het hoofd van de school gaf ook zijn verwachting voor september. Het is noodzakelijk de klassen 1 en 2 te splitsen. Hiervoor dient men over 9 lokalen te beschikken. Aangezien deze school slechts 8 leslokalen heeft, zal men in september a.s. aan lokalen te kort komen.

In totaal zijn dus 3 lokalen meer noodzakelijk. Andere problemen op bovengenoemde school zijn: Een veel te kleine door de schuine helling gevaarlijke speelplaats. Deze zou uitgebreid moeten worden langs de voorzijde van de school. Te weinig geld voor leermiddelen om de snelle groei op te vangen.

Te kleine banken en lokalen. De commissie wil er nogmaals op wijzen, dat veel fouten voorkomen hadden kunnen worden, indien er onderwijsdeskundigen bij het opstellen van het bouwplan aanwezig waren geweest. Een schriftelijk rapport werd door het hoofd van de school aan de commissie ter hand gesteld.

ABRAHAM DE VEERSCHOOL

De school telt 506 leerlingen en heeft de beschikking over 17 lokalen. Hierbij moet direct opgemerkt worden dat 2 van deze lokalen n.l. het physica en tekenlokaal niet gebouwd zijn als gewoon leslokaal. Het is nog enigszins verantwoord om een van deze lokalen als klaslokaal te gebruiken, maar de commissie is van oordeel dat men minstens over een vaklokaal moet kunnen beschikken.

Momenteel is het lokalenprobleem reeds zo groot, dat de leerlingen ondergebracht zijn in de vestibule, de gallerij en de personeelskamer. Gezien het te verwachten leerlingen aantal, zullen er in september a.s. 20 wettelijk vereiste lokalen zijn. Indien er een vaklokaal beschikbaar blijft, moeten er dus vóór september 4 lokalen bijgebouwd worden. Volgens de commissie zou er echter een betere oplossing gevonden kunnen worden. Immers de Mulo-scholen zijn voor een groot gedeelte bevolkt door meisjes, die eigenlijk dit onderwijs niet kunnen volgen. Deze meisjes zijn door de ouders naar de Mulo gestuurd omdat ze anders langs de straat moeten lopen.

Veel nuttiger zou het zijn dit groot aantal meisjes een huishoudelijke vorming te geven. Dit zou de hele Arubaanse bevolking ten goede komen, want de meisjes vormen immers later de gezinnen. Het is noodzakelijk dat er dus op St. Nicolaas een openbare huishoudschool gebouwd wordt, zodat de meisjes de juiste opleiding krijgen en het lokalenprobleem op de Mulo hierdoor voor een groot deel wordt opgelost.

Marijkeschool.

Deze school heeft de beschikking over 8 lokalen. Gezien het aantal leerlingen heeft men nu reeds volgens de Commissie 12 lokalen nodig.

De noodoplossing heeft men gevonden door 60 leerlingen van de bewaarschool in één lokaal te stoppen, de leerlingen van een klas onder te brengen op de overdekte speelplaats (naast de toiletten) en ten behoeve van 2 klassen 2 klaslokalen op de Pieter Boerschool in gebruik te nemen.

In september heeft de Pieter Boerschool 1 van deze lokalen zelf nodig. De commissie acht het dus verantwoord dat er 4 lokalen aan deze school toegevoegd worden en vindt het dringend noodzakelijk dat men hier in elk geval 3 lokalen bijbouwt. Verder wil de commissie verwijzen naar de algemene opmerkingen hieromtrent in de slot conclusie.

PIETER BOERSCHOOL

Op deze school is de toestand goed. Totaal aantal leerlingen 387 verdeeld over 12 lokalen. In september a.s. zal het echter noodzakelijk zijn dat minstens een klas van de Marijkeschool ergens anders wordt ondergebracht. Volgens een door het hoofd verstrekt overzicht zal deze school in september 360 l.o. leerlingen tellen. Hiervoor zijn 11 lokalen momenteel nodig, waarbij nog 2 frübellokalen komen. Er werd tevens verzocht de reparathie van de aanwezige waterkoelers voor gouvernementsrekening te laten geschieden. Ook is het noodzakelijk de banken te vernissen.

PRINS BERNHARDSCHOOL

Deze nieuwe school telt 79 leerlingen waarvoor drie lokalen in gebruik zijn.

Een lokaal dient, wegens gebrek aan magazijn, als bergruimte. Het verdient aanbeveling dit lokaal in september als fröbelklas te gaan inrichten. Een hek om de speelplaats is noodzakelijk.

BENILDESCHOOL (San Nicolas)

Hier beschikt men over 6 lokalen voor 232 leerlingen. De toestand van het gebouw is goed, doch de afrastering is helemaal doorgeroest. Eigenlijk dient de eerste klas gesplitst te worden, maar door gebrek aan ruimte is zulks niet mogelijk. De plaats waar deze school gebouwd is biedt geen gelegenheid tot uitbreiding.

MARIA REGINASCHOOL

Deze school is vrij nieuw, dus valt er weinig hiervan te zeggen. Hier zijn 255 kinderen op school. Er is een kleuterklas aan deze school verbonden met 115 leerlingen.

ST. PHILOMENACOLLEGE

Wat het aantal leerlingen betreft, is deze school de grootste op St. Nicolaas en telt 660 leerlingen verdeeld over 18 lokalen plus 2 noodlokalen. Hier kan inderdaad gesproken worden van een ruimte tekort.

Evenals op de A. de Veerschool is men hier ook genoodzaakt zijn toevlucht te nemen, tot een noodmaatregel door de kinderen in de vestibule, gang en gallerij onder te brengen. De toestand op deze school is ongetwijfeld slecht te noemen. Bovendien wenst de commissie de aandacht te vragen voor de toiletten. Voor 660 kinderen beschikt men slechts over 9 W.C.'s. Dit aantal vindt de Commissie beslist te weinig. Het verdient aanbeveling om bij de uitbreiding van genoemde school rekening hiermee te houden.

ST. THERESIASCHOOL (San Nicolas)

Ook deze school is tamelijk dichtbevolkt. Men heeft de beschikking over 10 lokalen voor 426 leerlingen de kleuterklassen niet meegerekend.

Enkele lokalen dienen opgeknapt te worden. Vooral hier ondervindt men veel last van de witte mieren.

Deze insecten richten overal veel schade aan.

De commissie wil dan nogmaals vragen om alle pogingen aan te wenden teneinde een afdoend middel tegen deze plaag te vinden, waardoor grote onkosten voorkomen zou kunnen worden.

2 klassen van de huishoudschool zijn hier ondergebracht.

AUGUSTINUS COLLEGE (onderbouw)

Het gebouw bestaat uit 12 lokalen, waarvan 11 in gebruik zijn.

432 leerlingen bezoeken deze school.

De toestand van dit gebouw is goed, maar de speelplaats verkeert in een zeer slechte toestand vooral het gedeelte dat aan de Pastoor Hendrikstr. gelegen is. Om ongelukken te voorkomen, moet er zo gauw mogelijk iets hieraan gedaan worden. Ook wenst de commissie de aandacht te vragen voor de omheining. Alle palen hier zijn zodanig verroest dat het hele ding over trottoir helt en kan op elk moment vallen. Men heeft behoefte aan een grotere bergplaats.

De kleuters zijn in een lokaal ondergebracht.

Het hoofd van de kopschool heeft de commissie een schriftelijk overzicht van de school ter hand gesteld.

Hier volgen enkele algemene opmerkingen.

Het St. Augustinuscollege begon op 1 september 1953 als een afzonderlijke Mulo-school. Op 1 september 1954 kwam daar de 10e klas bij en werd dit gebouw betrokken, waarin door 5 leerkrachten aan 5 klassen les werd gegeven; deze beide aantallen zijn tot op heden onveranderd gebleven, al nam het aantal leerlingen met 60 toe.

Het lokaal waarin van het begin af de 10e klas ondergebracht is, werd gebouwd als tekenlokaal, doch kon nooit als zodanig gebruikt worden. Het natuurkundelokaal wordt, behalve voor natuurkunde, elke morgen gebruikt wanneer onder de z.g.n. gesplitste lessen een gedeelte van de 10e klas Handel heeft, terwijl het overblijvende deel dan Wiskunde krijgt. Intussen zit er beurtelings een 7e klas alleen, die dan een opgegeven taak maakt.

Gedurende het schooljaar 1953/1954 telde de school 75 leerlingen.

Gedurende het schooljaar 1958/1959 telt de school 164 leerlingen.

Uit bovenstaande blijkt dat de groei der schoolbevolking op deze school aanzienlijk toeneemt. Verder valt af te leiden dat er bij de aanvang van het nieuwe schooljaar in september minstens een derde 7e en ook een tweede 8ste klas zal moeten zijn om het aantal leerlingen op te vangen.

Gedurende de laatste 4 jaar hebben 49 leerlingen van deze school examen gedaan waarvan 1 afgewezen werd.

Don Bosco-school.

Voor 410 kinderen beschikt men hier over 12 lokalen.

Een stuk of 5 van de 12 lokalen dienen opgeknapt te worden.

In deze lokalen zijn geen lampen aanwezig.

Al het ijzerwerk is doorgeroest en vooral hier richten de witte mieren veel schade aan.

Ook lekt het dak op verschillende plaatsen, hetgeen het plafond veel schade toebrengt.

Prot. Chr. School (St. Nicolaas)

Deze school telt 370 leerlingen.

De huisvesting hier is zeer slecht te noemen.

De toestand hier is erger dan op alle andere scholen op het eiland.

De leerlingen van de kopklassen zijn ondergebracht in een barak wat op zichzelf niet zo erg is, doch de toestand van voornoemde barak is verschrikkelijk te noemen.

Er zijn grote gaten in de vloer en in de wanden.

Als het regent lekt het als een zeef.

Volgens de Commissie moet dit ding afgekeurd worden. De commissie kan de toestand van deze barak met geen woorden beschrijven en hoopt dat er met bekwame spoed hieraan gewerkt zal worden. Het zou verantwoord zijn de 4 lokalen voor het Bijz. Chr. Onderwijs thans te bouwen, hetgeen voordeliger zou zijn, dan 2 en later weer bij te bouwen.

(SLOT)

Oranjestad — Gistermiddag kwamen vele honderden kinderen en ouders in de gymnastiekzaal van het Dominicuscollege de ruim 450 Kerstboekjes bewonderen, die in de vakantie werden gemaakt. Ook de Z.E. Pastoor Burgemeester kwam een kijkje nemen.

Opleiding voor hoofdagent

Oranjestad — Op 4 januari a.s. begint een opleiding voor politiepersoneel tot hoofdagent. De cursus zal vermoedelijk tot oktober duren. Er zijn 24 candidaten. Zij zullen elke woensdag een „praktische dag" hebben en verder na elke werkdag twee verschillende lessen moeten volgen. Om de week is er een studieweek. Wij wensen de adspirant hoofdagenten veel volharding en succes toe bij deze zware opleiding.

Radio en Televisie

CUROM

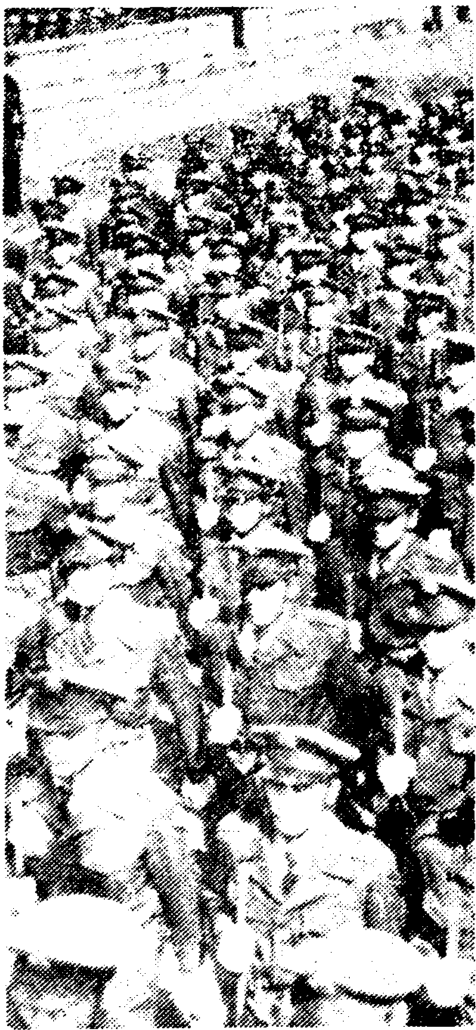
(346,8 meter)

WOENSDAG

16.30 Hora infantil bao di direccion di Sra Laura Hart
18.00 *Noticia na Papiamento* y variedad musical
18.15 Een programma van Rudi Plaats, aangeboden door de fa Blok & Diaz
18.30 Voor de Nederlandse Koopvaardij
19.15 Palacios-programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Met Metropole Orkest o.l.v. G. Valten op een bandopname van de NRU
21.15 Attentie voor Elis Juliana
21.30 Philips Antillana laat voor u horen „The Philips Music Box"
22.00 „Musical Nightcap"

DONDERDAG

08.00 Herhaling van het nieuws.
08.15 Stan Kenton met piano en orkest.
10.30 Klassieke muziek: de beroemde violist Nathan Milstein speelt meer bekende werken (aan de piano: Leon Pommers)
11.15 „La Voz del Hogar"
11.30 Een programma van Henderson.
11.55 Noticia na Papiamento.
12.03 Lunchmuziek door verschillende orkesten.
12.30 Berichten A.N.P.- en Curom-nieuwsdienst.
13.00 „Zoeklicht op Nederland", herhaling van het programma van zondagavond.
14.00 Concert voor viool nr 2 in E groot van Bach.
15.15 Een kwartier met Doris Day.
16.30 Jukebox Arubiano.
17.00 Peticiones ij cumpleaños.
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical.
18.15 De lichte toets met muziek uit Europa.
19.00 Oudejaarsavond-dienst uit de Fortkerk.
20.00 Intermezzo van orgelmuziek.
20.10 Dr Hermans: „Nederland dit jaar".

......voor de manschappen......

20.30 „Van negen en vijftig op zestig" — een vrolijk en gevarieerd oudejaarsavondprogramma, verzorgd door de dames en de heren van de Curom.
22.30 Non-stop door de discotheek.
23.00 Pater Brada: katholieke overpeinzing over dit en volgend jaar.
23.20 Het orkest van Paul Weston.
23.30 Nog maar een half uur....
23.50 Toespraak van de heer C. G. Grootens, voorzitter van de Curom.
23.57 Uren, dagen, maanden, jaren..
24.00 De klok van twaalf-
00.02 „Veel heil en zegen" — het nieuwe jaar in met muziek uit oost en west, uit noord en zuid.

AVROS

(328 meter)

WOENSDAG

16.15 Matinée musacle
17.45 Middenweekcommentaar van de R.V.D.S.
18.00 Nieuwsberichten
18.15 Militair allerlei
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.45 Gesproken brief uit New York, door Max Tak.
20.00 Woensdagavondconcert
21.45 Middenweekcommentaar op het buitenlands nieuws, door mr. K.P. van Westen.

DONDERDAG

7.00 Populaire melodieën
7.15 Een kwartier met Jamaica Johnny.
8.00 Surinaamse artisten op de grammofoonplaat.
11.15 Cowboysongs.
13.00 Avros populariteitspoll 1959.
14.30 Jaaroverzicht in het Hindi.
16.30 Matinée musicale.
18.00 Oudejaarsavond-kerkdienst uit de r.k. kathedraal.
19.00 Nieuwsberichten.
19.15 Oudejaarsavondverrassing.
19.30 De vijftien populairste hits van 1959.
20.15 „Suriname in het afgelopen jaar".
21.00 Gelukwensen bij de jaarwisseling.
22.15 Nonstop het nieuwe jaar tegemoet.
23.02 Nieuwjaarstoespraak van de heer A.L.R. Smit, voorzitter van de Avros.
23.10 „Happy New Year", een lifeshow, waaraan meewerken: de Swing Masters, Orchestra Popular en de Happy Boys.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19.45 en 25,19 meter

WOENSDAG

18.32 Nieuws
18.43 Nederlands nieuwsjournaal door Gerard de Haan
18.50 Dansmuzie'.
19.05 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Suriname
20.25 Vragen van luisteraars
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter oberdenking, door ds G. R. Visser

DONDERDAG

18.30 Klokslag, scheepsfluiten e.d. Gelukwensen voor luisteraars.
18.32 Nieuws.
18.43 Gerard de Haan kijkt terug. Wat eens nieuwtjes waren in het afgelopen jaar, verzameld in een speciaal oudejaarsavondjournaal.
19.30 Oudejaarsavond Cabaret. Wim Sonneveld en zijn gezelschap.
20.30 Gelukkig Nieuwjaar! Groeten en wensen afgewisseld met vrolijke muziek.
21.25 Successen van het oude jaar.
23.00 Gelukwensen voor luisteraars in Suriname en New Foundland.
23.30 Gelukwensen voor luisteraars op de Bovenwinden, Trinidad, Frans Guyana, Canada en de V.S.
00.00 Gelukwensen voor luisteraars op Curacao, Aruba, Bonaire en Venezuela.
00.20 Een ernstig woord bij de jaarwisseling.

RADIO CARACAS TELEVISION

WOENSDAG

15.00 Por el de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
18.00 El show de Renny
19.15 La novela Ace
19.30 Papa lo sabe todo
20.00 El observador Creole
20.15 Su novela Palmolive
20.30 Dragnet
21.00 La novela Camay
21.15 Cortos cinematograficos
21.30 El torneo del saber
22.00 Programa del sindicato profesional de trabajadores de radio y television.
23.00 Cineprograma.

DONDERDAG

7.30 Lo de hoy
9.30 Papa Noel (Concurso)
10.00 El calendario de Maria
10.30 Cosas de mujeres
11.15 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su imparcial television
14.00 Cortos cinematograficos
14.30 Club femenino

—•—

Nordame en Israel hebben toegestaan dat daags voor Kerstmis 1.720 Christenen die in Israel wonen naar Bethlehem gaan om er het Kerstfeest te vieren.

President William Truman van Liberia heeft te Kaap Palmas op 400 km van Monrovia een nieuwe haven in gebruik gesteld. De haven is door Amerikanen gebouwd en heeft circa 2 miljoen dollar gekost.

Nu of straks op het WITTE DOEK

„Holiday for lovers"

Clifton Webb, de beroemdste „vader" van het witte doek, vervult samen met Jane Wyman, Jill St. John, Carol Lynley, Paul Henreid en Cary Crosby de hoofdrol in de film „Holiday for lovers", die van 1 tot en met 3 januari in CINELANDIA wordt vertoond.

Het verhaal speelt zich af rond de familie Dean. De avonturen, die deze familie meemaakt tijdens een reis door Zuid-Amerika, zijn bepaald kostelijk. Zo verkeert vader Dean in de veronderstelling, dat zijn dochter verliefd is op een bekende Braziliaanse architect, een man van middelbare leeftijd. Later komt vader Dean echter tot de ontdekking, dat de zoon van de architect de eigenlijke minnaar van zijn dochter is.

Ook aan zijn tweede dochter, Betsy, (Carol Lynley) gaat de Zuid-Amerikaanse reis niet zonder gevolgen voorbij, daar zij in sergeant Cary Crosby de man van haar dromen ontmoet.

„The world, the flesh and the devil"

In een van de meest uitzonderlijke en originele filmen van de laatste tijd („The world, the flesh and the devil") komen slechts drie mensen voor: Harry Belafonte, Inger Stevens en Mel Ferrer.

De film speelt zich af in een tijd, nadat het grootste gedeelte van de mensheid is gestorven aan een door iemand losgelaten giftig mengsel. De enige man, die overbleef na de massale vergiftiging is Harry Belafonte, die zich diep in een kolenmijn nabij Scranton bevond en het drama overleefde. Na zijn wonderbaarlijke redding rijdt hij naar New York waar hij tot zijn grote verbazing een vrouw (Inger Stevens) aantreft. In New York is zij de enige overlevende. Zover deze twee mensen het weten, zijn zij de twee enige levende wezens op aarde. Zij beginnen elkaar lief te hebben. Dan komt echter naar voren, dat de man een kleurling en de vrouw een blanke is. Belafonte's trots drijft hem ertoe de toenadering van de blanke vrouw te vermijden. Hij belooft een andere levenskameraad voor haar te zullen vinden.

Plotseling verschijnt er een bootje op de East River, welke van een onbekende plaats komt. Op de boot bevindt zich alleen Mel Ferrer, een blanke manspersoon.

Hij voegt zich bij het tweetal. Van hieruit beginnen de moeilijkheden, die zich afspelen in de geheel verlaten wereldstad van New York. De wijze waarop deze rolprent verfilmd is, mag gerust uniek worden genoemd.

De verdere verwikkelingen vermelden zou veel afbreuk doen aan de spanning bij het aanschouwen van dit produkt.

Wij kunnen de film echter zeker aanbevelen aan het bioscoopminnend publiek. (WEST END — 1, 2 en 3 jan.)

Lichte muziek op zwarte schijven

DE ROCK-'N-ROLL WEET VAN GEEN OPHOUDEN

Ze heten „See you later Alligator", „Giddy up Ding Dong", „Razzle Dazzle", „Tutti Frutti", wonderlijke namen voor wonderlijke liedjes. Maar bij Rock-'n-Roll, waar alles wild en dwaas moet zijn, kàn dat. Wellicht is dat ook de reden, waarom er tot nog toe niemand in is geslaagd om precies vast te stellen, wat Rock-'n-Roll nu eigenlijk is. De opgewekte veteraan Kid Ory — ouder dan de geschiedenis van de jazz zelf — noemde het een goede, oude boogie. Nu had de man, die Armstrong, King Olivier en vele grootheden uit de jazzwereld, de eerste kneepjes van het vak leerde, tenminste nog een duidelijke mening. Hoe veel anderen waren er, die er zich vanaf maakten met: „Niets bijzonders", of „Gewoon niks". De tijden van Bill Haley zijn echt wel voorbij en van Elvis Presley hoort men al niet veel meer, maar nog altijd verschijnt de Rock-'n-Roll met straffe regelmaat op de markt. De man die ditmaal voor de muzikale opwinding zorgt is Carl Perkins, evenals Bill Haley afkomstig uit de provincie. „Een formidabele six-footer" vonden de Amerikanen, en daarmee was het succes van deze toch bepaald niet vlekkeloos zingende jongeman verzekerd.

Het vermaarde quartet van de roodharige Ier Gerry Mulligan met zijn geraffineerde jazz, vol humor en emotie.

„De warmste stem van deze tijd", riepen de fans opgetogen en de jacht op platen van Carl Perkins werd een ware rage. Door het bekende auto-ongeluk, dat al vele muziek- en filmhelden het leven kostte, werd Carl ernstig gewond. Zijn naam verdween even snel als hij gekomen was van de lijst met top-zangers en toen hij volledig hersteld uit het ziekenhuis werd ontslagen, kon hij van voren af aan beginnen. Voor Carl Perkins was dat geen bewaar. Met trillende, schokkende en zo nu en dan overslaande stem, riep hij weer alle dansers op voor zijn „Rock-'n-Roll en met het succes dat deze vreemde muziek hem garandeerde. „Shake, Rattle and Roll", „Long tall Sally", „Whole Lotta Shakin'Goin' On" en „Jenny, Jenny" zijn de liedjes, waarmee Carl Perkins op Philips 429 645 BE een beroep doet op uw incasserings- en uithoudingsvermogen, tenminste als u zich rekent tot de uitgebreide schare liefhebbers van dit wilde genre.

Wij voor ons luisteren toch liever naar of zingen mee met Mitch Miller en The Gang, die met koor en orkest een cocktail van goede, oude bekenden in een gezapig tempo brengen. „You are my sunshine", „Show me the way to go home", „Good night Sweetheart", „Moonlight and roses", en „Shine on harvest moon", zijn de bekendste op deze door Philips fraai verzorgde langspeelplaat met het nummer B 07916 R.

Eindelijk weer Doris

Het zelfde merk draagt 322483 BF, waarop Doris Day laat weten, dat zij nog altijd zingt en, dat is ongetwijfeld het belangrijkste, het nog altijd aardig kan ook. „Possess me", en „Roly Poly" uit de film „Pillow Talk" zingt Doris opgewekt en charmant en wij voor ons twijfelen er niet aan of dit 45-toerenplaatje zal zijn weg naar de draaischijven wel vinden. Minder enthousiast zijn wij over de serie cowboyliedjes (428175 PE), waarmee de „Hillbillies", de twee Jantjes, Ria Roda, Jantje Hendrikx en Jantje Hoes de aandacht vragen. „Ouwe taaien" als „Bij het kampvuur", „Cowboy Jimmy", „Er hangt een paardenhoofdstel aan de muur" en „Geef mij maar de prairy" worden naar onze mening te sloom gebracht. Echte cowboys zouden er zich beslist voor schamen. Nee, dan de serie zeemansliedjes, die nu al voor de vierde keer het zeemanshart beroert. De Limburgse zusjes, De Meeuwen, The Rumba Hawaiians, De Straatzangers, De Twee Jantjes en Alie Roelvink, doen hun uiterste best op de heerlijke zilte melodieën, welke Philips verzamelde op **P** 10931 R.

Onmiskenbaar talent

Het is opmerkelijk zoals in de jazzwereld de laatste tijd steeds dezelfde namen terugkeren: een handvol bekwame musici, die de gunst van het jazz-minnend publiek kennelijk vrij duurzaam gewonnen hebben. Het pleit voor de jazzminnaars. De favorieten van tegenwoordig zijn voor het merendeel ernstig menende muzikanten van onmiskenbaar talent en zelfs goede smaak. Wij hebben nu van Philips een langspeelplaat (B 07512 L) ontvangen, waarop onder de titel News from Blueport het New Gerry Mulligan Quartet zijn „cool jazz" laat horen. De roodharige Gerry Mulligan, die in 1927 in het Amerikaanse Long Island is geboren en voornamelijk Ierse voorouders heeft, was jaren geleden de rebel onder de jazzmusici. Op zijn baritonsax, die hij vanaf zijn kinderjaren heeft bespeeld, liet hij toen de wildste bebopklanken horen. Aan al die onevenwichtigheid van louter technische huzarenstukjes heeft hij blijkbaar een nekel gekregen. Hij is nu een warm voorstander van het bestudeerde arrangement en de voorbereide improvisaties. Dat heeft tot gevolg gehad dat zijn muziek een grote mate van raffinement kreeg. En toch klinkt er iets van emotie en humor in door. Dat maakt Gerry Mulligan tot een muzikant, wiens muziek zeer het beluisteren waard is. En zo is het ook met deze plaat, waarop behalve een tweetal Blueport-liedjes ook o.a. What is there to say en My funny Valentine voorkomen. Mulligan wordt bijgestaan door trompettist Art Farmer, bassist Bill Crow en drummer Dave Bailey.

Doris Day terug aan het platenfront met twee grappige liedjes uit de film „Pillow Talk", die hier zijn première nog moet beleven.

Overbekend is langzamerhand Gershwins Rhapsody in Blue, een in de gehele muziekwereld bewonderd stuk van een uitermate begaafde toonkunstenaar. Geen symfonie-orkest schaamt zich ervoor in dit stuk een vaardige jazzpianist te begeleiden. Er is nu van Philips een nieuwe versie (40916 AE) verschenen op een 45-toeren-plaat. Het Philadelphia-orkest onder de leiding van Eugene Ormandy en de pianist Oscar Levant zijn de vertolkers. Het is een uitvoering „op hoog niveau". Als toegift speelt Oscar Levant nog Gershwins Prelude no. 3 in Es.

Ons Dutch Swing College verschijnt nagenoeg iedere maand met een nieuw plaatje aan de markt. Philips 317 458 PF op 45-toeren biedt twee liedjes die door Charles Trenet beroemd gemaakt zijn nl. Mon Homme en La Java. De Nederlandse jazzband weet er pittig amusement van te maken.

Erroll grandioos

Wie pianist Erroll Garner op zijn best wil horen, zij zijn nieuwe plaatje „Calling all dancers" aanbevolen (Philips 45-toeren 42 95 79). Garner geeft eventjes een paar formidabele riedeltjes weg in bekende liedjes als Wonderful, The way you look tonight, How High the moon en Moulin Rouge. Onder de dolste uithalen en effecten blijft Garner zijn hamervaste ritme behouden. Een groot virtuoos, die Erroll, heerlijk om naar hem te luisteren.

En dan Jo Stafford nog even, die geregeld in de randgebieden van de jazz figureert, maar op Philips 322 482 BF toch weer duidelijk als de croonster van amusementsmuziek te voorschijn komt. Pine Top's Boogie en All yours zingt zij en ze toont zich de croonster van formaat die zij altijd geweest is.

Officiele Mededelingen — NA.VO.BO. —

datum	uur	dames heren	baan	
4-1-60	19.45	A-H		Zeemacht — Chinese Club (Palm-Sanchez)
4-1-60	21.00	B -H		Black & White — Union Fleur de Marie (Sanchez)
7-1-60	19.45	A-D	1	Asiento — Black & White (Cratsz)
7-1-60	19.45	B -D	2	Juvenia — L & M (Lauffer)
7-1-60	19.45	B -H	3	Aquino — Asiento (Daou)
7-1-60	21.00	A-H	1	Lucky Masters — Maccabi (Pietersz)
7-1-60	21.00	B -H	2	Sito — Sparta (Beuker)
11-1-60	19.45	B -H		Zeemacht — Top (Libier)
11-1-60	21.00	B -H		Union Fl. de M. — Sparta (Girigorie)
14-1-60	19.45	A-D	1	Kwiek — Olympia (Mambi)
14-1-60	19.45	B -D	2	Oasis — Venus (Wiersma)
14-1-60	19.45	B -H	3	Aquino — Sparta (Tjong)
14-1-60	21.00	A-H	1	Zeemacht — Sithoc (Grijnsztein)
14-1-60	21.00	B -H	2	Asiento — Lucky Masters B (Sprockel)
18-1-60	19.45	B -H		Top — Lucky Masters B (Palm-Sperwer)
18-1-60	21.00	A-H		Chinese Club — Volleymasters (Sperwer-Palm)
21-1-60	19.45	A-D	1	Black & White — Vios (Libier)
21-1-60	19.45	B -D	2	Super Stars — Universal (Lauffer)
21-1-60	19.45	B -H	3	Aquino — Lucky Masters B (Palm)
21-1-60	21.00	B -H	1	Top — Asiento (Tjong)
21-1-60	21.00	B -H	2	Black & White — Sito (Bosnie)
25-1-60	19.45	B -H		Black & White — Asiento (Girigorie)
25-1-60	21.00	B -H		Aquino — Zeemacht B (Palm)
28-1-60	19.45	A-D	1	Asiento — Top (Bosnie)
28-1-60	19.45	B -D	2	Universal — L & M (Lauffer)
28-1-60	19.45	B -H	3	Union Fleur de Marie — Top (Libier)
28-1-60	21.00	A-H	1	Maccabi — Zeemacht (D. C. Gomez)
28-1-60	21.00	B -H	2	Sparta — Asiento (Sprockel)
1-2-60	19.45	B -H		Black & White — Lucky Masters (Sanchez)
1-2-60	21.00	B -H		Sito — Zeemacht B (Palm-Sanchez)

KOMPETITIESTAND PER 30 DECEMBER 1959

A-klasse Dames	gesp.	gew.	verl.	pt	v t
VIOS	5	5	0	10	15— 2
OLYMPIA	5	3	2	6	13— 8
ASIENTO	5	3	2	6	11—11
TOP	5	3	2	6	11—10
BLACK & WHITE	5	1	4	2	6—12
KWIEK	5	0	5	0	2—15
B-klasse Dames					
L & M	5	5	0	10	15— 2
UNIVERSAL	5	4	1	8	12— 3
VENUS	5	3	2	6	9— 8
JUVENIA	5	2	3	4	9—12
SUPER STARS	5	1	4	2	6—13
OASIS	5	0	5	0	2—15
A-klasse Heren					
SITHOC	5	4	1	8	14— 5
VOLLEYMASTERS	5	4	1	8	14— 5
LUCKY MASTERS A	5	4	1	8	12— 6
ZEEMACHT A	4	1	3	2	6—10
MACCABI	5	1	4	2	4—13
CHINESE CLUB	4	0	4	0	1—12
B-klasse Heren					
SITO	6	6	0	12	18— 5
AQUINO	5	4	1	8	12— 5
BLACK & WHITE	6	4	2	8	14— 9
ASIENTO	4	3	1	6	10— 7
LUCKY MASTERS B	5	3	2	6	14— 9
TOP	5	2	3	4	8—11
UNION FLEUR DE MARIE	5	1	4	2	7—12
SPARTA	5	1	4	2	4—12
ZEEMACHT B	7	0	7	0	2—21

INSCHRIJVINGEN:

Juvenia: A. Carmelia, A. Hurtado.

Lucky Masters: U. Archer.

Sparta: A. E. Pieternella, H. Henriquez, E. N. Lourens, S. J. Heerenveen, D. E. Panneflek.

Union Fleur de Marie: M. M. Ortega.

Universal: L. D'Arnault.

V.I.O.S.: I. Valerian.

OVERSCHRIJVINGEN:

I. Garcia — van Universal naar Super Stars.

AFSCHRIJVINGEN:

Lucky Masters: E. Hu-A-Ng.
V.I.O.S.: V. Pieters, A. Martina.

In tegenstelling met hetgeen in het vorige Officiële Orgaan werd bepaald inzake het niet-spelen van een vastgestelde wedstrijd, wordt hierbij bekend gemaakt, dat het niet spelen met opzet of door schuld gestraft wordt met verlies van de wedstrijd. Bij herhaling kan het Bestuur tot schorsing beslissen.

De volgende Algemene Vergadering zal waarschijnlijk gehouden worden in de eerste week van februari 1960. Zodra de definitieve datum vaststaat, zal deze aan de verenigingen worden bekend gemaakt.

Hierbij worden de verenigingen er op attent gemaakt, dat bij elke inschrijving van een nieuw lid ƒ 0,50 moet worden betaald alvorens de identiteitskaart wordt afgegeven. Hieraan zal strikt de hand worden gehouden, zodat een speler, die niet in het bezit is van zijn kaart, niet aan een wedstrijd mag deelnemen.

HET BESTUUR

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

„Hier zijn jullie bedden; slaap lekker."

Op het ogenblik, dat ze de kamerdeur zacht achter zich dichttrokken, meende ik, dat Mathieu bewoog in zijn bed en dat hij met zijn hoofd weer op het kussen ging liggen. Had hij dan ook gezien, wat er gebeurd was?

Ik durfde het hem niet te vragen, maar nu wist ik, waarom ik zo bang was. Van het hoofd tot de voeten was ik met koud zweet overdekt en dat bleef zo de hele nacht. Een kraaiende haan vertelde me, dat de morgen ging aanbreken. Toen pas sliep ik in, maar mijn slaap was onrustig, alsof ik koorts had, en ik droomde benauwd.

Toen het slot van onze wagen knarste, werd ik wakker, maar denkend, dat het mijn vader was, hield ik mijn ogen dicht, want ik wou hem niet zien.

„'t Is je broer," zei Mathieu; „hij laat ons weer vrij. Hij is al weg!" Daarop wipten we uit ons bed. Mathieu vroeg niet, of ik goed geslapen had, en ik vroeg hem ook niets en toen hij me op een zeker ogenblik aankeek, wendde ik mijn ogen af.

We moesten de woonkeuken in, maar vader en moeder waren er geen van beiden. Mijn grootvader zat weer in zijn leunstoel bij het vuur, alsof hij er de hele nacht gezeten had, en mijn oudste zus, die Annie heette, maakte de tafel schoon, terwijl mijn oudste broer, Allen, het vertrek aanveegde. Ik ging naar hen toe om ze een hand te geven, maar ze bleven met hun werk doorgaan en zeiden niets tegen me. Toen wou ik naar grootvader gaan, maar hij liet me niet bij zich komen; hij spuwde naar me, net als de vorige avond. Dus bleef ik staan.

„Mathieu vraag jij eens, hoe laat vader en moeder opstaan. Ik wou ze graag „goedemorgen" wensen."

Mathieu deed dat en toen grootvader Engels hoorde spreken, werd hij wat vriendelijker en gaf hij antwoord.

„Wat zegt hij?" vroeg ik.

„Dat je vader de hele dag weg is en dat je moeder nog slaapt en dat we mogen gaan wandelen."

„Hij heeft toch veel méér gezegd?" vroeg ik, want ik vond die vertaling zo kort.

Mathieu scheen dat niet te willen zeggen.

„Ik geloof, dat ik de rest verkeerd begrepen heb."

„Zeg op, wat je verstaan hebt."

„Hij zei, geloof ik: als we in de stad een goede kans kregen, dan moesten we die niet laten voorbijgaan. En hij voegde er nog bij en dat weet ik zeker: Onthoud mijn les: de handige jongens moeten leven ten koste van de lomperds."

Mijn grootvader raadde zeker, wat Mathieu me vertelde, want bij de laatste woorden maakte hij met zijn goede hand een beweging, alsof hij iets in zijn zak stopte, en meteen knipoogde hij tegen me.

„Kom, we gaan," zei ik tegen Mathieu.

Gedurende twee of drie uur wandelden we in de omgeving en we durfden niet ver weg te gaan, uit angst dat we zouden verdwalen. Bij dag leek me de dievenwijk Bethnal-Green nog afschuwelijker dan in de nacht. Overal, zowel in de huizen als bij de mensen, openbaarde zich een vreselijke armoede.

Mathieu en ik keken maar rond, doch zeiden niets. Daar we in een cirkel gelopen hadden, kwamen we ten laatste weer op ons plein terug en we gingen naar binnen. Moeder was opgestaan. In de deuropening zag ik ze met haar hoofd op tafel liggen. Ik meende, dat ze ziek was, en wilde ze een kus geven, omdat ik niet met haar praten kon. Ik sloeg mijn armen om haar heen en ze lichtte slaapdronken haar hoofd op en keek naar me zonder me te zien. Toen rook ik een sterke dranklucht in haar warme adem. Ze liet haar hoofd weer voorovervallen op haar armen op tafel.

„Gin," zei grootvader en dat betekent jenever.

Hij keek me grijnzend aan en zei nog enkele woorden, die ik niet verstond.

Eerst bleef ik o[…] alsof ik gevoelloos was. [...] naar Mathieu en zag, dat hij met betraande ogen naar mij keek. Ik gaf hem een teken met mijn hoofd en we gingen opnieuw naar buiten.

Heel lang liepen we hand in hand zonder te praten en we gingen gewoon rechtdoor zonder te weten waarheen.

„Waar wil je eigenlijk heen?" vroeg Mathieu een beetje ongerust.

„Dat weet ik niet; ergens, waar we kunnen praten. Hier, met al die mensen om ons heen, gaat dat niet."

Vitalis had me geleerd om nooit iets van belang te zeggen, als we in een drukke straat waren.

Als ik onder het lopen op de voorbijgangers moest letten, kon ik mijn gedachten niet bij het onderwerp houden. Welnu, ik wou eens ernstig met Mathieu praten en goed op mijn woorden letten. We waren nu toevallig in een brede straat en ik meende in de verte bomen te zien. Misschien begon daar het platteland. Daar gingen we op af. Neen, het was niet het platteland, maar een reusachtig groot park met uitgestrekte grasvelden en bosjes jonge bomen. Daar konden we op ons gemak praten.

Mijn besluit was terdege overdacht en ik wist, wat ik wou zeggen. We gingen op een afgezonderd en goed beschut plekje zitten en ik begon:

„Je weet, dat ik van je houd, Mathieu, en je weet ook, niet waar, dat ik uit vriendschap gevraagd heb om mee naar mijn ouders te gaan? Wat ik je ook zou vragen, je moet nooit aan mijn vriendschap twijfelen."

„Wat ben je toch dom!" antwoordde hij en deed zijn best om te lachen.

„Je wilt zeker lachen om te verhinderen, dat ik verdrietig word. Maar dat hindert niets, als ik verdrietig word. Bij wie kan ik beter uithuilen dan bij jou?"

Ik snikte en Mathieu sloeg zijn armen om me heen. Wat voelde ik me toch ongelukkig! Na een poosje erg gehuild te hebben werd ik kalmer en dat moest ook. Ik had Mathieu niet meegenomen om mij te beklagen; niet voor mij, maar voor hemzelf was ik naar het park gegaan.

„Mathieu, je moet weggaan. Je moet naar Frankrijk terug."

„Jou verlaten? Nooit!"

„Ik wist wel vooruit, dat je dat zeggen zou, en ik ben heel erg blij, dat je me niet verlaten wilt. Maar toch moet je weg, naar Frankrijk of naar Italië, dat maakt niets uit; als je maar niet in Engeland blijft."

„En jij dan, waar wil je heen? Waar moeten we naar toe?"

„Ik? Maar ik moet hier in Londen blijven bij mijn familie. Ik ben toch verplicht om bij mijn ouders te blijven? Neem jij het geld maar, dat we overhebben, en vertrek."

[...]

„W[…]?"

„Omdat . . . ."

Hij maakte de zin niet af en schudde zijn hoofd om toen ik hem vragend aan bleef kijken.

„Mathieu, antwoord nu eens oprecht, ronduit, zonder [...]: was jij vannacht ook wakker en heb je wat gezien?"

Hij keek naar de grond en zei zachtjes:

„Ik sliep niet."

„Wat heb je dan gezien?"

„Alles."

„Wat heb jij daarvan begrepen?"

„Dat die lui, die hun koopwaar verkochten, er zelf niets voor betaald hadden. Je vader gaf ze een standje, omdat ze aan de verkeerde deur geklopt hadden, en toen antwoordden ze, dat de politie op hen loerde."

„Nou zie je toch wel, dat je beslist weg moet."

„Als ik weg moet, dan moet jij ook. Dat is voor jou net zo nuttig als voor mij."

„Toen ik je vroeg om met me mee te gaan, dacht ik, afgaande op het verhaal van moeder Barberin, dat mijn ouders rijk zouden zijn en ons allebei konden laten studeren en dat we voorgoed bij elkaar konden blijven. Maar het is nu eenmaal anders uitgevallen; die rijke droom van mij was alleen maar . . . . een droom. Daarom kunnen we niet bij elkaar blijven, we moeten scheiden."

„Nooit!"

„Luister nu eens goed en probeer me te begrijpen. Als Garofoli ons te Parijs ontmoet had en hij zou jou meegenomen hebben, dan had je mij toch ook niet bij je willen houden? Dan zou [j]e mij hetzelfde gezegd hebben, dat ik nu tegen jou zeg: heen te gaan?"

Hij antwoordde niet.

„Is het niet waar? Zeg nu of het niet waar is."

Hij dacht even na en zei toen:

„Luister jij nou ook eens naar mij en let goed op. Toen jij me te Chavanon vertelde, dat jouw familie je zocht, deed me dat veel verdriet. In plaats van te denken aan jouw geluk dacht ik alleen aan mijzelf. Jij zou broers en zusters hebben en daarvan meer houden dan van mij en ik was jaloers. Dit moet je weten; dat is de waarheid, die ik bekennen moet, opdat je het mij moogt vergeven, als je tenminste zulke slechte gevoelens kunt vergeven."

„Ach, Mathieu!"

„Zeg nou eerst, of je me vergeeft."

„Van ganser harte. Ik had wel gemerkt, dat je het toen verdrietig vond, maar ik heb het je nooit kwalijk genomen."

„Omdat jij een goedzak bent, een veel te grote sukkel. Je moet het wel kwalijk nemen, als iemand slecht is; en ik wás slecht. En als jij me vergeeft, omdat je zo goedig bent, ik kan het mezelf niet vergeven, want ik ben niet zo goedig. Je weet nog niet alles. Ik dacht bij mezelf: ik ga mee naar Engeland, want ik wil het eerst eens afzien; maar als hij erg gelukkig is en als hij geen tijd meer zal hebben om aan mij te denken, dan smeer ik hem en dan ga ik recht door naar Lucca om Christien te vertroetelen. Maar ziedaar: in plaats van rijk en gelukkig, zoals we ons hadden voorgesteld, ben je niet rijk en niet . . . . ik bedoel, niet wat we gedacht hadden. Daarom moet ik ook niet weggaan en nou moet ik niet Christien, mijn kleine zusje, omhelzen, maar mijn kameraad, mijn vriend, mijn broer Remi."

In de deuropening zag ik ze met haar hoofd op tafel liggen.

TOM POES EN DE FEUNIX

3705. — De dauw lag nog op de bladeren, toen heer Bommel er al op uit trok, om de Phoenix te zoeken. Hij had de fiets van Joost geleend, omdat de Oude Schicht in reparatie was en nu peddelde hij hijgend langs de dreven.

„Dit is een uitputtend vervoermiddel", pufte hij. „Het gaat eigenlijk niet aan, dat iemand op mijn leeftijd op deze wijze rond moet jachten. Hm, ik zal eens langs Tom Poes gaan, die is jong en kwiek . . . . "

Tom Poes zat die morgen voor zijn huisje en probeerde de jazz-gitaar, die hij van zijn spaarcenten gekocht had. Want omdat hij in het geheel niet muzikaal was, trok het geluid van dit instrument hem bijzonder aan.

„Een prima toestel, meneer Poes", had de handelaar tegen hem gezegd. „Het past uitstekend bij uw stem. U zult zien, dat er een nieuwe wereld voor u open gaat."

Veel tijd om dat te proberen had hij echter niet. Want nauwelijks had hij enige tonen ten gehore gebracht, toen heer Bommel hijgend om de hoek verscheen.

„H-heb je de feunix niet gezien?" vroeg heer Ollie.

„Wie?" vroeg Tom Poes verrast.

„De feunix!" herhaalde heer Bommel ongeduldig. „Een deftig, oud iemand met een tasje!"

„De phoenix!" riep Tom Poes uit. „Is dat niet een soort vogel?"

„Ik vraag iemand nooit naar zijn ras!" antwoordde heer Ollie uit de hoogte. „Dat doet een heer niet. Maar de feunix is iemand van héél oude familie, zegt de markies — en die kan het weten. Hij is het zinnebeeld van het zich steeds verjongende leven. Zoiets zei de markies."

„Ja", mompelde Tom Poes, „de feunix stort zichzelf zo nu en dan in een soort vuur en komt dan verjongd weer tevoorschijn, geloof ik. Een rare manier van doen. Wat hebt u er mee te maken, heer Ollie? Wees voorzichtig, want het geeft alleen maar narigheid om je met zo iemand te bemoeien."

„Je hebt hem dus niet gezien", riep heer Bommel ongeduldig. „Goed, dan zal ik mezelf wel redden. Jij hebt altijd alleen maar zure opmerkingen!"

Eric de Noorman — De Ontembare

61. — Met een bliksemsnelle beweging wentelt Eric zich opzij, terwijl hij gelijktijdig met een zware tak de slag poogt af te weren. Harald slaakt een kreet van schrik en pijn als hij Eric voor de tweede maal mist en de boomtak hem hard tegen de schouder treft. Het zwaard ontglipt hem door de schok en Harald de Sluwe, die beseft, dat de kansen dreigen te keren, begint luide om hulp te schreeuwen. Terwijl Eric overeind krabbelt, graait Harald in het donker naar zijn zwaard, maar Eric zet zijn voet op het wapen en een kaakslag doet zijn tegenstander achteruit wankelen. Een tweede harde vuistslag maakt een einde aan het gevecht. Juist op tijd, want een hevig gekraak om hem heen bewijst, dat de rovers, gealarmeerd door Haralds kreet in aantocht zijn. Snel bindt hij Haralds paard los en terwijl de eerste pijlen hem om de oren beginnen te fluiten, gaat de Noorman er in galop vandoor.

DE SPORT in 1959

VOETBAL

Stijging spelpeil noodzakelijk

De voornaamste oorzaak van de achteruitgang van het nationale elftal is het gebrek aan voldoende en goede training. Eerstens is er het afstandsverschil tussen Aruba en Curaçao, waardoor een doelmatige training van het Antillen-team erg wordt bemoeilijkt, zo niet onmogelijk wordt gemaakt.

Ten tweede is de training op Curaçao van dien aard, dat er van intensieve oefening niet kan worden gesproken. De geselecteerde spelers nemen het, voor wat de training betreft, niet zo nauw. Er is zelfs een tijd geweest, dat er soms slechts drie spelers op de vastgestelde oefeningen verschenen.

Dat gebrek aan training de voornaamste reden is van de achteruitgang van het nationale elftal, wordt wel bewezen door het feit, dat de spelers in competitie-wedstrijden veel betere prestaties leveren dan in wedstrijden van het nationale elftal, waarbij het niet-op-elkaar-ingespeeld-zijn duidelijk tot uitdrukking komt.

Dat voorts prominente spelers als bijvoorbeeld Edgar Meulens, Enchie Jansen en Eddy Vlinder om de een of andere reden niet voor het nationale elftal uitkomen, mag tevens wezen op een tekort aan samenwerking en begrip tussen bondsbestuur en de diverse clubbesturen.

Voornaamste uitslagen

De voornaamste uitslagen, die in 1959 werden genoteerd waren:

4 februari: Centro Dominguito — F. C. Zurich: 1-1.
6 februari: Subt — F. C. Zurich 0-0.
18 februari: Santos — Curaçao: 3-2.
31 maart: Saprissa — Curaçao: 1-0.

3 april: Aruba — Saprissa: 1-0.
10 juli: Rapid — Subt: 3-1.
12 juli: Jong Holland — Rapid: 2-1.
26 juli: Subt — Elinkwijk: 3-0.
28 juli: Aruba — Elinkwijk: 4-2.
29 augustus: Curaçao — Dep. Portugues: 6-2.
30 augustus: Curaçao — Dep. Portugues: 2-1.
25 oktober: Suriname — Antillen: 2-2.
29 november: Suriname — Antillen: 4-1.

De wedstrijd van het jaar was die tussen Curaçao en Santos, voor welke laatste ploeg verschillende Braziliaanse voetbalgrootheden uitkwamen. Deze ontmoeting, die op zeer hoog peil stond, was ook de drukst bezochte wedstrijd van het jaar.

Alleen om te „kijken"

Het voetbalspel, ook op onze Antillen de meest populaire tak van sport, wordt hier nog steeds niet als een nationale zaak beschouwd. De belangstelling bestaat alleen maar in het „naar de wedstrijd gaan kijken".

Het publiek leeft nog veel te weinig mee en geeft in slechts zeer onvoldoende mate morele steun aan de Antilliaanse voetballers. Wij mogen hierbij gerust leren van onze Surinaamse rijksgenoten, die een hele aanvuringscampagne op touw hadden gezet voor de wedstrijd tegen de Antillen.

Via de kranten en de radio werd het publiek toen opgeroepen de plaatselijke spelers aan te vuren. Het gouvernement en de betrokken particuliere instellingen gaven de uitverkoren spelers een week vrijstelling van dienst met behoud van loon.

Dit alles in schrille tegenstelling tot ons publiek, dat slechts bij tijd en wijle een flauwe aanmoediging laat horen tijdens internationale wedstrijden; dit voorts in tegenstelling tot enkele locale bedrijven, firma's en instellingen, bij wie het zakelijke voor de sport komt.

Afvloeiing van spelers

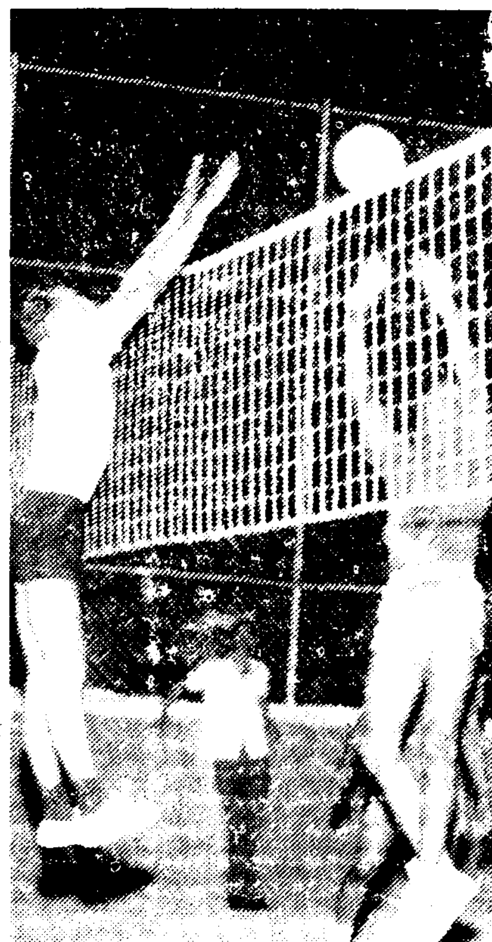
Nadat de Antilliaanse voetballers Bicentini en Koolman enkele jaren terug voor het Curaçaose voetbal verloren gingen en naar Nederland vertrokken, werd onlangs bekend, dat Wilhelm Canword het voorbeeld van zijn in Nederland spelende clubgenoten gaat volgen. Met Canword verliest niet alleen zijn vereniging Subt, doch ook het nationale elftal een prominente kracht.

Kan het verlies van Canword reeds zwaar worden genoemd, ernstiger nog is de omstandigheid, die er op wijst dat nog enkele van onze beste spelers geinteresseerd zijn in het beroepsvoetbal.

Een afvloeiing van goede spelers zal begrijpelijkerwijs van nadelige invloed zijn op ons voetbalspel.

Nog altijd bestaat er voor de voetbalsport grote publieke belangstelling. Dit zal gelukkig ook niet veranderen. Moge het jaar 1960 vooruitgang brengen. En dan vooral voor wat het spelpeil betreft. Zodat ons nationale team weer de lauweren kan oogsten, die ons enkele jaren terug beschoren waren.

GEWICHTHEFFEN

Twaalf medailles in 1959 behaald

Over de verrichtingen en de ontwikkeling van de gewichthefsport in 1959 kunnen de sportliefhebbers op de Antillen in het bijzonder en onze bevolking in het algemeen, zeer tevreden zijn. De belangstelling van het publiek bewoog zich tijdens de wedstrijden in stijgende lijn. De prestaties van de gewichtheffers waren in internationale toernooien van dien aard, dat wij gerust mogen zeggen, dat de gewichthefsport in het buitenland aan de Antillen een bijzonder goede naam hebben gegeven.

Onontbeerlijk voor iedere sport is de steun, die zij ontvangt van plaatselijke bedrijven en instellingen. Ook in dit opzicht heeft de gewichthefbond vooruitgang geboekt Door de zeer gewaardeerde steun van de firma Witcom, agenten van Malta Corona, werden de drie wedstrijden in het Kransgebouw een groot succes.

De directie van Radio Hoyer stelde voor alle gehouden wedstrijden bekers en trofeeën ter beschikking. Deze zullen begin volgend jaar in een der locale clubs aan de winnaars worden uitgereikt.

NABLO schoot tekort

Jammer genoeg liet de medewerking van de zijde van de Nablo dit jaar te wensen over. Juist van de Nablo, hèt aangewezen orgaan, dat de sport moet helpen stimuleren en waar nodig financieel moet steunen, mocht dit niet worden verwacht.

Nog onlangs publiceerden wij een kritische beschouwing, waarin gewezen werd op het feit, dat de Nablo de gewichthefbond niet steunde voor deelname aan de Centraal-Amerikaanse en Caraibische kampioenschappen, die aan het begin van deze maand te Caracas werden gehouden. De gewichtheffers moesten toen zelf de kosten, aan de uitzending verbonden, dragen.

Discipline

In 1959, het zesde bestaansjaar van deze bond, heeft het bestuur gemeend strakker de hand te moeten houden aan de internationaal geldende reglementen. Een en ander werd gedaan om deze groep sportlieden, die steeds goede internationale prestaties behalen, ook disciplinair te trainen. Van deze — ongetwijfeld toe te juichen — beslissing werden drie gewichtheffers de dupe. Hiertoe behoorde ook de topathleet Eduardo Adriana. Hij arriveerde tien minuten te laat voor de weging en werd voor deelname aan de kampioenswedstrijden uitgesloten.

Ofschoon verschillende buitenstaanders kritiek hadden op de beslissing van het bondsbestuur, kon deze beslissing niet gewijzigd worden. Uitzonderingen kunnen — zelfs in dit geval van Adriana — niet worden gemaakt.

Medailles

Het is zeker verkeerd een of andere tak van sport te beoordelen naar het aantal behaalde medailles. Voor de gewichthefsport willen wij echter een uitzondering maken. En wel om het feit, dat de gewichtheffers voor de Antillen de meeste erepalmen in de wacht hebben weten te slepen.

De Antilliaanse gewichtheffers namen in 1959 aan drie internationale wedstrijden deel.

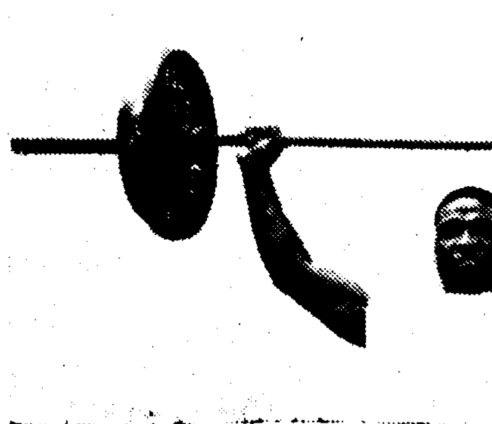
In januari werd meegedaan aan de Centraal-Amerikaanse en Caraibische Spelen, die te Caracas werden gehouden. De gewichtheffers keerden terug met een gouden medaille, behaald door Adriana, en twee zilveren medailles, waarop Curiël en Dalnoot beslag legden. W. Cornet ontving een trofee als tweede prijs bij de verkiezing van „Mr. C. A. y del Caribe".

De verrichtingen van de gewichtheffers tijdens de Pan-Amerikaanse Spelen, die eind augustus in Chicago plaats hadden, waren als volgt: Een bronzen medaille voor Eduardo Adriana, een bronzen medaille voor José Flores en een vierde plaats voor Hector Curiel, die het Pan-Amerikaans record stoten op zijn naam bracht.

Op de Centraal-Amerikaanse en Caraibische gewichthefkampioenschappen sleepten de Antilliaanse deelnemers zeven medailles in de wacht. Het goud was voor Adriana, het zilver voor Curiel, Monk en Fermin en het brons voor Kirindongo en Betrian. Fermin won tevens nog een medaille voor de derde prijs body-building.

In totaal werden in 1959 door de gewichtheffers in internationale wedstrijden twaalf medailles behaald.

Voorwaar een prestatie, die thans aan het eind van dit jaar lof, bewondering en waardering verdient.

BASEBALL

Jaar van stille achteruitgang

Ofschoon er in het jaar 1959 voor wat de baseballsport betreft, een reeks van wedstrijden — zowel tussen de plaatselijk teams als tegen ploegen uit Venezuela en Aruba — plaats had, mogen wij over de vooruitgang van het baseballspel op Curaçao geen verheugend geluid doen horen. Want van vooruitgang was er geen sprake. Eerder van achteruitgang. Het spelpeil is in verhouding tot voorgaande jaren sterk verminderd. Dit ondanks de komst van dr. Stotlar, die te weinig medewerking van spelers en managers ondervond om de korte tijd, waarin hij op Curaçao vertoefde, zo productief mogelijk te zijn.

Het is zeker jammer, dat er geen vooruitgang geconstateerd kon worden in het afgelopen jaar. Want de publieke belangstelling voor de baseballwedstrijden is nog steeds zeer groot en verder beschikken wij over vele goede spelers, die bij een degelijke training een hoog peil kunnen bereiken. Gebrek aan voldoende speelterreinen en een eigen bondsveld houden de uitbloei van deze sport echter in belangrijke mate tegen.

Verder is de beoefening van de baseballsport zeer duur. Niet alleen de bond, doch ook verschillende clubs leiden over het algemeen een noodlijdend bestaan.

Weinig propaganda

Het bestuur van de baseballbond is in 1959 schromelijk tekort geschoten voor wat betreft het propageren van de wedstrijden. Wijzigingen in het wedstrijdschema bijvoorbeeld werden nimmer aan de pers doorgegeven. Reeds eerder hebben wij hierop kritiek doen horen. De betrekkingen tussen het bondsbestuur en de pers hebben in 1959 veel te wensen overgelaten. En dit was geheel en al de schuld van het bondsbestuur, daar — wij kunnen er zeker van meepraten — de plaatselijke bladen gaarne publiciteit zouden hebben gegeven aan de op het program staande wedstrijden. Het resultaat was, dat een groot deel van het publiek vaak niet op de hoogte was van de wedstrijden, die er gespeeld zouden worden.

Ondanks navraag konden ons tevens de cijfers over de competitie 1959 (batting averages, homeruns,

meeste hits, stolen bases, enz.) nog steeds niet worden verstrekt.

Nutricia promoveert

Nutricia is door promotie de gelederen van de AA-klasse-teams komen versterken. Dit geschiedde ten koste van Rochester, dat verleden jaar promoveerde en in 1959 weer naar de A-klasse degradeerde.

Amstel werd voor de derde maal kampioen van Curaçao. Lucky Strike is na een slecht jaar in 1958 dit seizoen goed komen opzetten en zal volgend jaar, evenals Chicago, een ernstig bod doen naar de AA-titel

Te weinig aandacht

Aan de lagere klassen wordt nog steeds te weinig aandacht besteed. En dan doelen wij met name op de A-klasse en de juveniles. Ook hier is het tekort aan speelvelden funest voor een verdere ontwikkeling. Dit stemt tot nadenken, vooral als men in aanmerking neemt, dat uit deze jonge spelers de AA-klassers van morgen moeten groeien.

Heel graag zouden wij dit overzicht met een optimistisch geluid willen afsluiten. De realiteit noopt ons er echter toe een pessimistische houding aan te nemen voor wat betreft alle goede dingen, die wij in deze tak van sport gerealiseerd zouden hebben willen zien.

TENNIS

Geen buitenlands Contact in 1959

Het afgelopen jaar heeft op tennisgebied niet veel belangrijke dingen gebracht. De jaarlijkse kampioenschappen brachten ook deze keer geen grote verrassingen. Of het moest alleen het feit zijn, dat Ramon Pimentel op drie titels beslag wist te leggen, namelijk in de herenenkelspelen; in de heren-dubbelspelen (tesamen met E. Hernandez) en in de gemengd-dubbelspelen (tesamen met mevrouw Noordhoek Hegt.

Bij de dames legde Mevr. N. v.d. Ploeg beslag op de titel in de enkelspelen, terwijl de dubbel-titel werd gewonnen door de dames Braat en Evertsen, die in de finale het op papier veel sterker geachte dubbel Montijn/Noordhoek Hegt verrassend versloegen.

Buitenlands contact was er dit jaar in het geheel niet. Wel zijn er door de NALTB pogingen gedaan om 's-werelds sterkste dames, waaronder Althea Gibson, naar Curaçao te krijgen voor enkele exhibition-wedstrijden, maar wegens moeilijkheden op financieel gebied kon dit helaas niet doorgaan.

Veelbelovende jeugdspelers

Het enige verheugende feit was, dat er onder de opkomende jeugdspelers enkele goede krachten schuilen, die bij een intensieve training binnen enkele jaren de top van ons plaatselijke tennis kunnen bereiken.

Door verschillende verenigingen werden het toernooien georganiseerd, alsmede clubkampioenschappen, waarbij vooral het door de Passaat Ontspannings Club georganiseerde jubileum-tournooi een groot succes is geworden.

Ook het jaarlijks terugkerende toernooi om de Leo Plaate Memorial Cup, ter nagedachtenis van de zo tragisch om het leven gekomen jeugdige, veelbelovende speler Leo Plaate was dit jaar weer een succes, voornamelijk door de grote deelneming.

Laten we hopen dat het komende jaar 1960 veel activiteit te zien zal geven op tennisgebied, hetgeen voor ons eiland, met haar toch al zo weinig ontspanningsmogelijkheden, zo zeer noodzakelijk is, niet alleen ter bevordering van de sport, maar ook in algemeen belang.

Volleyball

Gestadige groei en belangstelling

De volleyballsport mag zich beroemen op een gestadig groeiende belangstelling, zowel wat het aantal beoefenaars betreft als de publieke interesse, die er voor de wedstrijden bestaat. De competitie 1959-'60, welke thans bijna voor de helft is uitgespeeld, werd gestart met zes clubs in de heren A-klasse en zes clubs in de dames A-klasse.

De heren B-klasse telt negen teams, terwijl er zes ploegen in de dames B-klasse deelnemen. Zoals voor aanvang van de competitie werd besloten, zullen er twee ronden worden gespeeld met een totaal van honderd-twee-en-vijftig wedstrijden.

Als kopploegen hebben zich in de diverse klassen gemeld: Sithoc, Volleymasters en Lucky Masters in de A-klasse heren en Sito en Aquino in de heren B-klasse. Bij de dames stevent Vios wederom op het kampioenschap af, terwijl L & M de leiding heeft in de B-klasse dames.

De uitbloei van het volleyball, een van de meest beoefende takken van sport op Curaçao, wordt op zeer ernstige wijze geremd door het gemis aan speelvelden. Ondanks uitputtend overleg heeft de NaVoBo nog steeds geen overeenkomst kunnen sluiten betreffende de banen op Mundo Nobo. Het schijnt dat men in bepaalde regionen er nog steeds niet van doordrongen is, dat het beoefenen van sport voor een volk van onschatbare waarde is.

Het is jammer, doch aan de andere kant noodzakelijk, dat wij in dit overzicht een ernstig woord richten tot enkele personen onder het publiek, die zich tijdens volleyballwedstrijden niet van hun beste zijde laten zien. Het is de laatste tijd meermalen voorgekomen, dat er wanorde wordt geschopt. Sommige enthousiastelingen, die de sportieve grens niet weten te liggen, jouwen de scheidsrechters uit: anderen nemen draagbare radio's mee naar de volleyballbanen en storen de wedstrijden; andere lieden nemen fluitjes mee en geven tijdens de wedstrijden signalen, waardoor scheidsrechter en spelers (speelsters) in een verwarde situatie geraken. Bovengenoemde uitwassen heeft het bestuur van de Navobo reeds doen besluiten geen dameswedstrijden meer te doen houden op de banen van de Chinese Club. De Navobo kan moeilijk maatregelen treffen tegen oproermakers, daar zij zelf te gast is bij goed meewerkende verenigingen, door wie het wordt mogelijk gemaakt, dat er nog regelmatig volleybalwedstrijden plaats hebben.

Een ernstig woord aan het adres van het publiek — althans aan het adres van dat deel van het publiek, dat zich niet normaal gedraagt — is hier zeker op zijn plaats. Wij mogen hier tot voorbeeld stellen de basketballsport, waarbij een deel van het publiek mede aansprakelijk is voor de slechts geringe belangstelling, die er dezer dagen voor deze tak van sport bestaat.

Zoals reeds eerder vermeld maakt de volleyballsport een gestadige groei door. Zeer verheugend is het feit, dat er vele schooltoernooien worden georganiseerd en het volleyball aldus aan populariteit wint. Het is onze innige wens, dat 1960 datgene moge brengen wat de oprechte volleyball-liefhebber ervan verwacht.